।। रामकृष्णहरी ।।

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

संकलन आणि संपादन

श्री. आदेश वसंत अत्रे

ह. भ. प. श्री. चकोर श्रीकृष्ण बाविस्कर

अद्वैत पब्लिकेशन्स्
बिल्डींग नं. ८, फ्लॅट नं. ६, आनंद पार्क सोसायटी, शंकरशेट रस्ता, पुणे ४११ ०३७.
दूरध्वनी : ०२०–२६४५७९६६ – www.advaitgroup.com - publications@advaitgroup.com
अधिक माहितीसाठी संपर्क: श्री. आदेश वसंत अत्रे – ९९२१३४५९५५

।। बापरखुमादेविवरु ।।

।। प्रस्तावना ।।

।। मनोगत ।।

।। प्रकाशकाचे मनोगत ।।

।। अनुक्रमणिका (अक्षरवार शब्दसंख्या) ।।

।। संत ज्ञानदेव गाथा व शब्द अभंग चरण सूची (५ भाग)।।

सर्व हक्क राखीव

।। संत ज्ञानदेव गाथा व शब्द अभंग चरण सूची (५ भाग)।।

--------------- भाग १ ---------------
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत ज्ञानदेव अभंग ।।
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत ज्ञानदेव अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।
--------------- भाग २ ---------------
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत निवृत्तिनाथ अभंग ।।
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत निवृत्तिनाथ अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।
--------------- भाग ३ ---------------
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत सोपानदेव अभंग ।।
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत सोपानदेव अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।
--------------- भाग ४ ---------------
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत मुक्ताई अभंग ।।
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत मुक्ताई अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।
--------------- भाग ५ ---------------
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत चांगदेव अभंग ।।
।। संत ज्ञानदेव गाथा - संत चांगदेव अभंग - शब्द अभंग चरण सूची ।।

अक्षरवार शब्दसंख्या

भाग क्रमांक	भाग	अभंग संख्या	चरण संख्या	शब्दसंख्या
१	संत ज्ञानदेव अभंग	११२१	५२९५	६१३६१
२	संत निवृत्तिनाथ अभंग	३७४	१५८०	१३०४८
३	संत सोपानदेव अभंग	५२	२१४	१८८०
४	संत मुक्ताई अभंग	४२	१८१	१५२५
५	संत चांगदेव अभंग	७७	२६४	२२०२
	एकुण	१६६६	७५३४	८००१६

रूप पाहाता लोचनीं । सुख जालें वो साजणी ।।१।।
तो हा विठ्ठल बरवा । तो हा माधव बरवा ।।२।।
बहुता सुकृतांची जोडी । म्हणुनी विठ्ठलीं आवडी ।।३ ।।
सर्व सुखाचें आगरु । बाप रखुमादेविवरु ।।४।।
***
सगुण निर्गुण दोन्ही विलक्षण। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।१।।
पतीतपावन मानसमोहन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।२।।
ध्येय ध्याता ध्यान चित्त निरंजन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।३।।
ज्ञानदेव म्हणे आनंद चिद्घन। ब्रह्म सनातन विठ्ठल हा।।४।।

।। बापरखुमादेविवरु ।।
संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

आरती ज्ञानराजा । महाकैवल्यतेजा । सेविती साधुसंत । मनु वेधला माझा ।।धृ।।
लोपलें ज्ञान जगीं । हित नेणती कोणी । अवतार पांडुरंग । नांव ठेवियलें ज्ञानी ।।१।।
प्रगट गुह्य बोले । विश्व ब्रह्मचि केलें । रामा जनार्दनीं । पायीं टकचि ठेलें ।।२।।
***

ॐ नमो ज्ञानेश्वरा । करुणाकरा दयाळा ।।१।।
तुमचा अनुग्रह लाधलों । पावन झालों चराचरीं ।।२।।
मी कळाकुसरीं कांहीच नेणे । बोलतों वचनें भाविका ।।३।।
एका जनार्दनी तुमचा दास । त्याची आस पुरवावी ।।४।।

प्रस्तावना

।। श्रीपांडुरंग ।।

संतशिरोमणी श्रीज्ञानेश्वरमहाराजांची तत्त्वचिंतक, साहित्यविचारक व वारकरी भाविक, या सर्वांच्याच हृदयसिंहासनावर अधिष्ठित प्रतिमा, मोठी प्रसन्नगंभीर आहे. संतसम्राट, कैवल्यसाम्राज्यचक्रवर्ती इ.इ. महन्मनीय अशा विशेषणावलींनी, बिरूदावलींनी त्यांच्या स्वरुपाचा किंचिन्मात्र परिचय करून देण्याचा साधुसज्जनांचा प्रयत्न असतो. असे ते वस्तुत: अवाङ्मनसगोचर, अप्रमेयस्वरूप आहेत. एवढे असून श्रीनाथमहाराजांनीच नव्हे, तर कोणाही भाविकाने 'ज्ञानोबा माझा' म्हटल्यास त्याचा अंगिकार करण्याएवढे ऋजु व त्यांचा अपराध करणाऱ्यानेही त्यांचा आश्रय केल्यास त्याला स्वीकारण्याएवढे मृदुही ते आहेत, हे त्यांच्या चरित्रावरून स्पष्ट आहे. स्वत: श्रीज्ञानोबारायांसारखा त्यांचा वाङ्मय आविष्कारही वस्तुत: अप्रमेय आहे. 'मुह्यन्ति यत्सूरय:' असे म्हणून वेदांचे विद्वज्जनांनाही अप्रमेयत्व जसे श्रीव्यासमुनींनी सांगितले आहे, तसे 'तुका म्हणे नेणो युक्तीची ते खोली ।' असे म्हणून श्रीज्ञानराजांच्या वाङ्मयाचे अप्रमेयत्व श्रीतुकाराममहाराजांनी सांगितले आहे. 'कृष्णैकगम्यो वागर्थ:' असे म्हणून श्रीकृष्णाच्या प्रसन्नतेसाठी उच्चारलेल्या गोपीगीताचा अर्थ श्रीकृष्णच जाणू शकतात, असे श्रीधराचार्य म्हणतात; त्याचप्रमाणे श्रीगुरू निवृत्तिनाथांच्या संतोषासाठी, त्यांच्याच आज्ञेवरुन प्रवृत्त झालेली अशी श्रीज्ञानेबारायांची वचनावली आहे. म्हणून श्रीनिवृत्तिनाथांवाचून श्रीज्ञानेशोक्तीचे हार्द इतर कोणाता कळाले असेल, असे म्हणवत नाही.

श्रीज्ञानोबारायांना श्रीगुरूंच्या स्नेहार्द्र कृपादृष्टीने अधिष्ठिले असल्याने ते 'सकळ विद्याचिये सृष्टी धात्रा' झालेले आहेत. त्यामुळे त्यांच्या वाग्विलासविस्तारामध्ये नवरसाचे सागर, उचित रत्नांचे आगर, भावार्थाचे गिरिवर, साहित्यसोन्याच्या खाणी, विवेकवल्लीची सैंघ लावणी, प्रमेयांची उद्याने; यांचे वैपुल्य दिसून येते. या सर्व वाङ्मयीनमूल्यांसह त्यांनी 'मराठियेचां नगरी' 'ब्रह्मविद्येचा सुकाळु' करण्याचे जे अत्यंत महनीय कार्य केले आहे, ते पाहून 'कोणा नये युक्ती ज्ञानोबाची', असे कोणीही सुजाण म्हटल्याविना राहणार नाही. अंतरंग अधिकाऱ्याला 'परब्रह्म डोळा दाऊ' अशी प्रतिज्ञा करून ते परमानंदावर आरूढ करतात, तसेच 'येर लोकासही'आपल्या वाक्चातुर्याने परमानंदलाभ ते घडवू शकतात. श्रीज्ञानोबारायांच्या वाक्चातुरीप्रभव अशा शब्दाच्या फुलोऱ्यात गुंतणाऱ्यासही 'अंततो गत्वा' परमानंदलाभ व्हावा, असे त्यांच्या वचनांचे वैभव आहे. केवळ शब्दचातुर्यानेही स्वाश्रयीस परमानंद मिळवून द्यावा, हे श्रीज्ञानराजांच्या वचनांचे वैशिष्ट्य, त्या वचनांच्या यथार्थस्वरूपाचे अप्रमेयत्व सिध्द करणारे आहे. अशा एका वेगळ्या भावाने 'मुह्यन्ति यत्सूरय:' हे वेदांचे वर्णन त्यांच्या वचनांना लागू पडते. बड्या बड्या विद्वानांनाही अप्रेमय असणारी ही श्रीज्ञानोबारायांची वचने 'भाव धरोनिया' वाचणाऱ्यांना मात्र 'ज्ञान होय अज्ञानासी' या अवस्थेला आणून सोडतात, हे श्रीज्ञानोबारायांच्या वचनांचे आर्जव व मार्दव आहे.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

वेदांचे अनंतत्व पाहता, त्याला श्रीज्ञानराज शब्दब्रह्माब्धि, वेदार्थसागर म्हणतात; ‘समुद्राहूनि खोल अर्थभरित’ असा श्रीज्ञानेश–वचनाकरही निश्चितच सागरोपम आहे. समुद्राच्या गंभीरतेसारखे अर्थगांभीर्य, जलपूरिततेसारखी भावजल–परिपूर्णता, रत्नाकरासारखे सिध्दांतरत्नाकरत्व आणि अचल प्रतिष्ठेसारखी प्रामाण्याची अचल प्रतिष्ठा, श्रीज्ञानोबारायांच्या वाङ्मय–महोदधीस प्राप्त आहे. शिवाय नवरसमिलित भक्तिरसपरिप्लुततेने या भावजलाला अतिरुच्यताही आहे. म्हणून हा नुसता महोदधी नसून क्षीरसागर आहे. क्षीरसागरामध्ये भगवंताचे शेषशय्येवर सहज शयन असावे, त्याप्रमाणे श्रीज्ञानेशवाक्–क्षीरसागरामध्ये भगवंताचे अखंड स्वरुपशय्याशयन भाविकांचा ‘पदे पदे’ प्रतीतिस येत असल्यामुळेच ‘बोली अरूपाचे रूप दावीन । अतीन्द्रिय परी भोगवीन । इंद्रियांकरवी ।।’ या त्यांच्या प्रतिज्ञा सिद्ध आहेत.

‘प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते ।
एनं विदन्ति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ।।’

म्हणजे प्रत्यक्षाने अथवा अनुमानाने जो उपाय जाणला जात नाही, तो वेद जाणवून देतात, हेच वेदांचे वेदत्व आहे. त्याचप्रमाणे श्रीज्ञानोबारायांनीही आपल्या अभंगादि वाङ्मयातून प्रत्यक्षादि प्रमाणांना अप्रमेय असा परमात्मा तत्त्वज्ञांच्या व भाविकांच्या ज्ञानदृष्टीपुढे व भावदृष्टीसमोर साक्षात् उभा केला आहे. त्यामुळे ‘ज्ञानेशोक्तेश्च वेदता’ असे वाटल्याशिवाय रहात नाही. ‘क्षरां अक्षरां वेगळा’ असा स्वरुपाला प्राप्त झालेले असल्यामुळे श्रीज्ञानोबाराय क्षरपुरूष किंवा अक्षरपुरूष नाहीत. त्यामुळे त्यांची अभंगादिरूप वाणी ही एकापरीने ‘अपौरूषेय’ वाणी ठरू लागते. म्हणूनच त्यांच्या सगळ्याच वचनांना ‘वाचः संस्कृतप्राकृताः श्रुतिशिरः।’ ‘सुखे म्हणो येती वेद’ ही योग्यता आहे.

अनेकविध छंदात प्रवृत्त होणाऱ्या वेदवाणीप्रमाणे श्रीज्ञानेशवेदही अनेक छंदात प्रवृत्त झाला आहे. अनुभवामृतातले प्रारंभीचे नमनाचे श्लोक अनुष्टुप छंदातले असून सगळा सिध्दानुवादरूप अनुभवामृत, संतजनांची माहेश्वरी, ब्रह्मसाम्राज्यदीपिका असणारी ज्ञानेश्वरी, चांगदेवांच्या प्रबोधनासाठी आलेली पासष्टी; अशा या तीन ग्रंथातून हा वेद ओवीवृत्तात प्रवृत्त असून अभंगगाथेमध्ये अभंगवृत्तांत प्रवृत्त आहे. अभंगवृत्ताचे अनेक प्रकार संभवतात कारण ते अक्षरगणवृत्त किंवा मात्रावृत्ताच्या पध्दतीचे नसून गेयवृत्त आहे.

‘जनी म्हणे ज्ञानदेवा बोला अभंग।’ – अशा प्रमाणांवरुन भक्तशिरोमणी नामदेवरायांच्या निर्द्वंद्व अशा कीर्तनसमारंभात, परमात्मा पंढरीनाथाचे आनंदविभोर होऊन नृत्य चालू असताना, जनाबाईंच्या विंनतीवरून श्रीज्ञानोबारायांचे अभंगगायन अनुमित होते. त्यामुळे अभंगांचे नित्यनूतन असे चमत्कृतिपूर्ण गायन त्यांच्याकडे आहे. म्हणून अभंगांची विभिन्न पध्दतीची, रागदारीस उपयुक्त अशीही गेय रचना, जशी त्यांच्या गाथेत वैपुल्याने पहायला सापडते, तशी ती इतरत्र क्वचितच दिसून येते.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

श्रीज्ञानोबारायांच्या या अभंगादि वाङ्मयास वेदस्वरूपता, वेदतुल्यता सिध्द होत असल्यामुळे, वेदांच्या संरक्षणासाठी वैदिकांनी, क्रांतदर्शी ऋषींनी ज्या पध्दतीची उपाययोजना आजपर्यंत केली, तशाच उपायांनी याचेही जतन व्हायला हवे, याच भावनेने संतांच्या गाथा व ज्ञानेश्वरी इ. वाङ्मयाच्या विभिन्न सेवा संप्रदायात सर्वत्र रूढ आहेत. ज्ञानेश्वरीसारख्या ग्रंथाचे पारायण, प्रवचन आणि संतांच्या अभंगांचे गायन, निरूपण; हे सगळे प्रकार म्हणजे वेदांच्या सेवेने वेदरक्षणाप्रमाणे संतवाङ्मयाच्या सेवेने संतवाङ्मयाच्या संरक्षणाचेच आहेत.

'अर्थावीण पोथी वाचुनि काय ।' हे खरे असले, तरी अर्थावर जाण्यासाठी आधी नुसते शब्दांचे संरक्षणही आवश्यक असते. म्हणून वैदिक कित्येक वेळा, नव्हे, बहुश: वेदांच्या शब्दरक्षणातच गढलेले दिसतात. संतवाङ्मय जतन करणाऱ्या भाविक वारकऱ्यांनीही असेच हे अभंगादि संतवाङ्मय नुसते कंठस्थ करून, त्याची पारायणे करुन शब्दरक्षणातली आपली अभिरूची व प्रवृत्ती दाखवून दिली आहे.

वेदांची संहिता, पद, क्रम ही त्रिविध प्रकृती आणि जटा, माला, शिखा, रेखा, ध्वज, दंड, रथ व घन ही अष्टविध विकृती; या सर्व प्रकारांनी वेद कंठस्थ करणाऱ्या वैदिकांचा वेदांचे शब्द जसेच्या तसे जतन करण्याचा हेतू आहे. त्याचप्रमाणे पारंपारिक चालीत, शब्दांच्या उच्चारणाचे, आशयाला बाधा न आणण्याचे भान राखून विशिष्ट शब्दांवर थांबत, संतवाङ्मय गाणारे वारकरीही, संतांच्या शब्दांचे माहात्म्य जाणून, त्यांच्या अनुलोम-विलोम उच्चारणातून त्यांची जणु प्रकृति-विकृतिरूप पारायणेच करत असतात. हा त्यांच्या प्रयासही वैदिकांसारखा शब्दरक्षणाचाच आहे.

वेदवाङ्मयाचे किंवा संतवाङ्मयाचे हे शब्दरक्षण, अर्थ, आशय व तन्निरूपित जगत्कल्याणसाधक असे प्रयोग; यांच्या रक्षणासाठी अत्यंत आवश्यक असते. याच शब्दरक्षणभावनेने पदकोश व अर्थसंरक्षण भावनेने शब्दार्थकोश निर्माण झाले. प्रस्तुत नवीन प्रगत तंत्रज्ञानाच्या काळात संगणकाचा वापर करून अशा पद्धतीचे कोश सिध्द करून अभ्यासकांच्या हाती देण्याचे किचकट काम 'अद्वैत पब्लिकेशन्स्' ने हाती घेतले आहे. संतांच्या वाङ्मयाचा अभ्यास करणाऱ्या अभ्यासकांसाठी संतांच्या संपूर्ण ग्रंथाची शब्दसूची, ओवीसूची, श्लोकसूची, चरणसूची अशी व्यवस्था श्री.ह.भ.प. चकोर बाविस्कर, श्री. आदेश व. अत्रे व श्री. समीर कुसूरकर हे मोठ्या श्रध्देने, चिकाटीने व अविरत परिश्रमाने करत आहेत.

आता श्रीज्ञानोबारायांची गाथा, तिच्या शब्द व चरणसूचीसह 'बापरखुमादेविवरु' या नावाने अभ्यासकांच्या सेवेत प्रस्तुत होत आहे. श्रीज्ञानोबारायांचे शब्द त्यांच्याच अन्यान्य संदर्भासह व इतरही संतांच्या त्या शब्दाच्या संदर्भासह अभ्यासण्याची या निमित्ताने सोय होत आहे, हे फार आनंदावह आहे. शब्द व त्याचे अनेक संदर्भ इथे उपलब्ध होतील. त्यात काही समान अर्थी, काही भिन्न अर्थी तर काही विविध अर्थी संदर्भ असू शकतात. त्यावरून शब्दाचे व्यापकपण, त्याचा बहुआयामीपणा व आशयाभिव्यक्तीतला अचूकपणा, नेमकेपणा निश्चित होऊ शकतो. लेखकाची तब्येत अभ्यासायला या सर्वविध संदर्भांची मदत मिळते. ही सगळी सोय या प्रकाशनाने उपलब्ध होत आहे.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

श्री. बाविस्कर, श्री. अत्रे व श्री. कुसूरकर हे एका एका संतांच्या वाङ्मयवपुचे विश्वात्मकरूप अभ्यासकांसाठी सिध्द करतात. ‘येणे वाग्यज्ञे तोषावे’ अशी त्याला प्रार्थना करतात आणि यापुढे अजून एखाद्या संताच्या वाङ्मयवपुचे विश्वात्मकरूप अभ्यासकांसाठी सिध्द करण्याच्या सामर्थ्याचे पसायदान त्याला अहोरात्र मागत राहतात. हे सगळे करून

‘किंबहुना तुमचे केले । धर्मकीर्तन हे सिध्दी गेले’
येथ माझे जी उरले । पाईकपण ।।’

या विनम्र भावनेत आनंदमग्न असतात. म्हणून अभ्यासकांच्या अनंत धन्यवादाला ते पात्र आहेत. त्यांचा हा ध्यास व अभ्यास, अभ्यासकांना अशा, यासम व यातून संभाव्य अनेक प्रकारच्या अभ्यासात प्रवृत्त करो, एवढे पसायदान संतसम्राट श्रीज्ञानदेव – श्रीतुकारामप्रमुख संतांना मागून मी थांबतो.

भवदीय

चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर
श्रावण शु. १५, रवि.शा. शके १९३६
दि. १० ऑगस्ट २०१४
श्रीक्षेत्र पंढरपूर

।। मनोगत ।।

।। श्रीराम ।।

श्रावण वद्य अष्टमी
१७/८/२०१४

‘‘तुज सगुण म्हणो की निर्गुण रे ।’’
‘‘समाधी साधन संजीवन नाम ।’’
‘‘घनु वाजे घुणघुणा, वारा वाहे रुणझुणा ।’’
‘‘पैल तो गे काऊ कोकताहे ।’’
‘‘रुप पाहतां लोचनी, सुख जाले वो ।’’
‘‘अवघाचि संसार, सुखाचा करीन।’’
‘‘आजि सोनियाचा दिनु, वर्षे अमृताचा घनु ।’’
‘‘देवाचिये द्वारी, उभा क्षणभरी ।’’
‘‘रुणझुणु रुणझुणु रे भ्रमरा ।’’
‘‘रंगा येई वो ये, विठाई ।’’
‘‘मोगरा फुलला, मोगरा फुलला ।’’
‘‘विश्वाचे आर्त माझां मनी प्रकाशले ।’’
‘‘अधिक देखणे, तरी निरंजन पाहणे ।’’
‘‘अरे अरे ज्ञाना जालासी पावन ।’’

वरील सर्व भक्तीगीते म्हणून समग्र मराठी भाषिकांना ज्ञात असतातातच. परंतु ही सर्व भक्तीगीते मूळचे अभंग आहेत, ते ज्ञानेश्वर माउलींचे अभंग आहेत आणि अशा अभंगांची ‘‘ज्ञानदेव गाथा’’ सुद्धा आहे हे अगदी क्वचित माहित असते. ज्ञानेश्वर माउली, निवृत्तीनाथ, सोपानदेव, मुक्ताई या दैवी

अवतारांची माहिती व चरित्र सर्वांना ज्ञात असते. माउलींची ‘‘ज्ञानेश्वरी’’ हा तर जगत्मान्य ग्रंथ आहे व त्याचा कित्येक भाषांमध्ये अनुवादही झाला आहे. ज्ञानेश्वरीप्रमाणेच माउलींचा ‘‘हरिपाठ’’ सुध्दा सर्वपरिचित आहे. (वस्तुत: हरिपाठाचे अभंग ज्ञानदेव गाथेतीलच आहेत !) माउलींच्या स्वतंत्र प्रज्ञेचा ग्रंथ म्हणून ‘‘अमृतानुभव’’ सुध्दा क्वचित परिचित आहे आणि चांगदेव महाराजांना माउलींनी पत्ररुपाने केलेला उपदेश म्हणून ‘‘चांगदेव पासष्टी’’ काही भक्तभाविकांना ज्ञात असते. परंतु, ‘‘ज्ञानदेवी गाथा’’ या ग्रंथाचा प्रचार वा प्रसार अत्यंत कमी प्रमाणात झाला आहे. खरेतर, वर निर्देशित अभंगांसारखेच कितीतरी अभंग ज्ञानदेव गाथेत समाविष्ट आहेत.

माउलींच्या शब्दाचे महात्म्य त्यांच्याच शब्दात सांगायचे तर ‘‘जैसे बिंब तरी बचके एवढे । परि प्रकाशा त्रैलोक्य थोकडे । शब्दाची व्याप्ती तेणे पाडे । अनुभवावी ।।’’ आणि ‘‘तो शांतुचि अभिनवेल । ते परियसा मऱ्हाठी बोल । समुद्राहूनि सखोल । अर्थभरित ।।’’ तसेच ‘‘नातरी कामितयाचिया इच्छा । फळे कल्पवृक्षु जैसा । बोलु व्यापकु होय तैसा ।’’ अशा रितीने सांगता येईल. या आणि अशाच ‘‘साहित्यसोनियाच्या खाणी’’ असलेल्या शब्दांनी युक्त ज्ञानदेव गाथा सुद्धा भाविकांना ‘‘नवरसांच्या सागरात’’ सुस्नात करते.

माउलींच्या ज्ञानदेव गाथेत हरिपाठाचे अभंग, विरहिणी, गौळणी, वासुदेवाचे, काकड्याचे अभंग, बालक्रीडेचे, रुपकात्मक, उपदेशात्मक, उपासनेचे, ज्ञान–कर्म भक्तीचे, गुरु शिष्य संवादाचे असे सर्व प्रकारचे अभंग समाविष्ट आहेत, ही सुद्धा माउलींच्या ‘‘वागविलास विस्तारु’’ची साक्ष आहे. अशा या ज्ञानदेव गाथेची ‘‘बापरखुमादेविवरु’’ ही अभंग–चरण सूचीची सीडी आज माउलींच्याच अलंकापुरी प्रकाशित होत आहे.

तथापि माउलींच्या गाथेतील अभंग संख्येविषयी मात्र बरीच मतभिन्नता आढळते. सुमारे सातशेपासून अकराशे पर्यंत वेगवेगळ्या गाथेत अभंग आहेत. सूची प्रकल्पात बहुतेक सर्व अभंगांचा अभ्यास व्हावा या उद्देशाने सुमारे ११२५ अभंग समाविष्ट असलेल्या डॉ. प्रल्हाद नरहर जोशी (प्र.न.जोशी) यांची ज्ञानदेवी गाथा प्रमाणभूत मानली आहे. जेणेकरुन अन्य गाथाप्रतीतील अभंग आणि त्यांची सूची सहज उपलब्ध करता येईल. या अभंग–चरण सूचीच्या उपयोगिता आणि उपयोजन यासंबंधी प्रकाशकीय मनोगतात विस्तृत विवेचन व विवरण केले असल्याने त्याची पुनरुक्ती करीत नाही.

अद्वैत प्रकाशनाच्या परंपरेनुसार प्रत्येक प्रकल्पाला संबंधित विषयातील मान्यवरांची आशीर्वचनपर प्रस्तावना प्राप्त होत आली आहे. ज्ञानदेव गाथेच्या ‘‘बापरखुमादेवीवरु’’ या अभंग–चरण सूची प्रकल्पास हरिभक्तपरायण परमपूज्य श्री. चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर यांचे आशीर्वाद आम्हास मिळाले हा मोठा भाग्याचा भाग आहे. श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी अतिशय विद्वत्ताप्रचूर, विस्तृत, अभ्यासपूर्ण व माउलींच्या शब्द आणि साहित्याची महन्महता वर्णन

करणारी प्रस्तावना दिली आहे. प्रथम गुंडा महाराज व धुंडा महाराज नंतर वै. एकनाथमहाराज व सांप्रतचे भानुदास महाराज आणि सध्याचे ह.भ.प. श्री चंद्रशेखर व ह.भ.प.श्री. चैतन्य महाराज देगलूरकर अशी ही उत्तुंग परंपरा लाभलेल्या श्री. चंद्रशेखर महाराज यांचे ठायी ज्ञान,कर्म,भक्ती,वैराग्य, ऐश्वर्य किंबहुना सर्व दैवी गुणसंपत्तीचा समन्वय आढळून येतो. ''ऐसे जे महानुभाव । जे दैविये प्रकृतीचे दैव । जे जाणोनिया सर्व । स्वरुप माझे '' (ज्ञा ९/१९४) याच शब्दांत त्यांचे यथार्थ वर्णन करता येईल. श्री विठ्ठल सहस्रनामावर अत्यंत विद्वतापूर्ण संस्कृत भाष्य श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी लिहिले आहे. ज्ञानेश्वर माउलींच्या पसायदानावर आधारित ''पसाय पायस'' ही अशीच अभूतपूर्व रचना महाराजांनी केली आहे. तद्वतच, तुकाराम महाराजांच्या सदेह वैकुंठगमनाचा अन्वयार्थ सांगणारा ग्रंथही श्री. चंद्रशेखर महाराजांनी सिध्द केला आहे. अशा ''बाळपणीच सर्वज्ञता । वरी तयाते ।'' (ज्ञा. ६/४५३) असलेल्या आणि ''गाथामूर्ती'' म्हणून नामाभिमान लाभलेल्या श्रीमन चंद्रशेखर महाराज देगलूरकर यांना आमचे साष्टांग दंडवत!

प्रकाशकीय मनोगतात वै.पी.व्ही. कुलकर्णी, श्री. समीर कुसूरकर व श्री. अत्रे ही अद्वैत प्रकाशनाची प्रस्थान त्रयी असल्याचा उल्लेख केला आहे. वै.श्री.पी.व्ही. आज हयात नसले तरी श्रीमन बाविस्कर महाराजांच्या सहर्ष आणि सक्रिय सहभागाने अद्वैत प्रकाशनाची श्री. कुसूरकर, श्री. बाविस्कर व श्री. अत्रे अशी नवीन प्रस्थानत्रयी झाली आहे हे मी आत्मविश्वासाने सांगू इच्छितो. ''मनुष्याणां सहस्रेषु कंश्चिद्यतति सिध्दये।।'' या (गीता ७।३) गीतावचनाचे साक्षात मूर्तिमंत रुपडे असलेले श्री. बाविस्कर महाराज सहा–सात पिढ्यांपासून कीर्तन प्रवचनाचा वारसा चालवित आहेत. श्री. बाविस्कर महाराजांच्या अभ्यासाचा, ज्ञानाचा, तपश्चर्येचा अद्वैत प्रकाशनाला अनमोल लाभ होत आहे. या प्रकल्पास ह.भ.प. श्रीमन् चंद्रशेखर महाराजांचे आशीर्वचन सुद्धा श्री. बाविस्कर महाराजांच्या सहकार्याने मिळाले आहे. ''कैसें माझां गुणी धाले । देशकाळातें विसरले । कीर्तनसुखें झाले । आपणपांचि ।।'' (ज्ञा ९।२०९) या ओवीची प्रचिती ज्यांच्या कीर्तन प्रवचनात येते त्या ह.भ.प.श्री. बावीस्कर महाराजांचा सहवास आम्हाला मिळतो आहे हे आमचे परमभाग्यच आहे.

''इवलेसे रोप लावियले द्वारी । तयाचा वेलू गेला गगनावरी ।'' सुमारे सात–आठ वर्षांपूर्वी वै. पमाकाका (श्री.पी.व्ही. कुलकर्णी) आणि मी यांच्या सहभागातून ज्ञानेश्वरीची ''तो वाग्यज्ञु म्हणिजे।'' ही शब्द ओवी सूची प्रकाशित झाली. पमाकाकांच्या ''पाऊलांचा मागोवा घेतु'' – त्यांच्या पश्चात प्रथम हरिपाठाची ''तयाचे बिसाट शब्द।'' ही शब्द ओवी सूची पुस्तकरुपात प्रकाशित झाली. पमाकाकांच्या आणि माझ्याही इच्छेखातर ग्रंथराज ज्ञानेश्वरीची ''ऐसी नानावर्णे रुपडी ।'' ही दृष्टांत सिध्दान्तरुप चतुरंगातील पारायण प्रतही ग्रंथरुपाने सिध्दीस गेली. तत्पश्चात, पमाकाकांनी ज्याची पायाभरणी केली त्या तुकाराम महाराजांच्या गाथेची ''तुका झालासे कळस।'' ही शब्द–अभंग–चरणसूची श्री. बाविस्कर महाराजांच्या सहकार्याने प्रकाशित झाली. संपूर्ण भगवद्गीता दृक–श्राव्य माध्यमातून उपलब्ध करुन देणारा ''हे गीतासागरतरंग।'' हा अभिनव प्रकल्पही तद्नंतर पूर्णत्वास गेला.

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा - शब्द अभंग चरण सूची

समर्थ रामदास स्वामींच्या दासबोध ग्रंथाची ''हे शब्दरत्नाचे सागर ।'' ही शब्द ओवी सूची अद्वैत प्रकाशनाने प्रसिद्ध केली. माउली ज्ञानेश्वर, तुकाराम महाराज व समर्थ रामदास यांचे पाठोपाठ संतश्रेष्ठ नामदेव महाराज (आणि कुटुंबीय) यांच्या नामदेव गाथेची ''नाचू कीर्तनाचे रंगी।'' ही शब्द-अभंग-चरण सूचीसुद्धा नुकतीच नामदेव पुण्यतिथीला पंढरपुर क्षेत्री प्रकाशित झाली. आणि आज ज्ञानेश्वरांच्या जन्मदिनी अलंकापुरीतच माउलींच्या ''अमृतानुभव'' आणि ''चांगदेवपासष्टी'' या ग्रंथांची ''अनुभवामृते येणे ।'' ही शब्द ओवी सूची प्रकाशित होत आहे. त्यासमवेतच परिच्छेदाच्या प्रारंभी उद्धृत केलेल्या ''इवलेसे रोप, लावियले द्वारी ।'' या अभंगाचा समावेश असलेली माउलींच्या ज्ञानदेव गाथेची ''बापरखुमादेविवरु ।'' ही अभंग-चरण-सूची सुद्धा प्रकाशित होत आहे. म्हणजे माउलींच्या ज्ञानेश्वरीच्या सूचीच्या रुपाने लावलेले अद्वैत प्रकाशनाचे रोप आज माउलींच्याच अभंग गाथेच्या सूचीच्या निमित्ताने तो रोपाचा वेलू गगनावरी गेला असे सार्थकतेने म्हणता येईल. ''बापरखुमादेवीवरु'' या सीडीमध्ये ज्ञानेश्वर महाराजांच्या सर्व अभंगांसमवेत संत निवृत्तीनाथ, संत सोपानदेव, संत मुक्ताई आणि संत चांगदेव महाराज या प्रभृतींचे अभंग आणि त्या अभंगांची चरण सूची अभ्यासक व भक्त भाविक जिज्ञासूंना उपलब्ध होणार आहे.

मागे वर्णन केल्याप्रमाणे अद्वैत प्रकाशनाची जशी प्रस्थानत्रयी आहे तसाच इथे त्रिवेणीसंगम सुध्दा आहे. पमाकाकांचे पश्चात् श्रीमती प्रफुल्ला (काकू) पद्माकर कुलकर्णी या आमच्या सर्वच प्रकल्पांच्या प्रेरणास्थान म्हणून अग्रणी आहेत. तसेच त्यांनी हरिपाठ आणि ज्ञानेश्वरीच्या पुस्तकांचे प्रकल्प प्रमुख म्हणूनही सहभाग दिला. सौ. अंजली शशिकांत कुसूरकर या दासबोध ग्रंथाच्या सूचीच्या प्रकल्प प्रमुख आहेत. अजूनही सौ. अंजलीताई समग्र समर्थ साहित्याचा अभ्यास करीत आहेत. अद्वैत प्रकाशनाच्या सर्व प्रकल्पांचा जमा-खर्च, ताळेबंद, हिशोब इत्यादी अंगांचे एकहाती काम करणारी सौ. रेणूका समीर कुसूरकर हिचाही उल्लेख करावाच लागेल. अशा प्रकारे अद्वैत प्रकाशनाचा हा त्रिवेणी संगमही भूषणास्पद कार्य करीत आहे आणि अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पात, प्राणपणाने, प्राण भरणारे श्री. समीर शशिकांत कुसूरकर हे जणू प्रकाशनाचे एकखांबी तंबूच आहेत. अद्वैत प्रकाशनाचा कोणताही प्रकल्प श्री. समीर यांच्या सहकार्याविना पूर्णत्वास जाऊ शकला नसता हे म्हणणे जरी समीर कुसूरकरांना अतिशयोक्तीयुक्त वाटले तरी वस्तुस्थितीनिदर्शक आहे.

ज्ञानदेव गाथेची संहिता संगणकमुद्रित करण्याचे काम श्री. विनायक भिडे, पुणे यांनी अचूकपणे करुन दिले आहे. आम्ही त्यांचे आभारी आहोत. या सूचीचा प्रकल्प नयन मनोहर करण्यासाठी सर्वतोपरी सहाय्य करणारे सौ. दीक्षित (आर्टिस्ट), श्री. सुरेंद्र रानडे, श्री. अविनाश कढे, डी.जी. कॉपियर्सचे श्री. मोघे आणि सौ. आसावरी श्रीपाद अत्रे या सर्व कलाकार तंत्रज्ञांचे आम्ही मनापासून ऋणी आहोत.

माउली ज्ञानेश्वरांच्या अभंग गाथेच्या सूचीचे हे मनोगत माउलींच्याच अभंगाने पूर्ण करतो –

‘‘पाहे पां ध्वजेचें चिरगुट । राया जतन करिता कष्ट ।।
तैसा मी एक पतीत । परी तुझा मुद्रांकित ।।
मसीपत्र ते केवढें । रावो चालवी आपुल्या पाडें ।।
बाप रखुमादेविवरदा । सांभाळावें आपुल्या ब्रीदा ।।

– परी तुझा मुद्रांकित
श्री. आदेश वसंत अत्रे

।। प्रकाशकीय मनोगत ।।

श्रावण वद्य अष्टमी
गोकुळअष्टमी रविवार
शके एकोणिसशे छत्तीस
दिनांक १७.०८.२०१४

ॐ नमो ज्ञानेश्वरा । करुणाकरा दयाळा ।।१।।
तुमचा अनुग्रह लाधलों । पावन झालों चराचरीं ।।२।।

श्रीकृष्ण परमात्मा आणि श्रीसंत ज्ञानेश्वरमहाराज यांच्या अवताराच्या तिथीवर, म्हणजेच गोकुळाष्टमी या पुण्यपावन पर्वावर, श्रीसंत ज्ञानेश्वर माउली, श्रीगुरु श्रीमन्निवृत्तीनाथ, श्रीसंत सोपानकाका, श्रीसंत मुक्ताई या संतमांदियाळीसोबतच श्रीसंत चांगदेवमहाराज या संतपंचकाच्या स्वतंत्र अभंगगाथ्यांतील सर्वच अभंगांतील सर्व चरणांतील म्हणजेच सर्व कडव्यांतील सर्वच शब्दांची समग्र एकत्रित सूची पण पाच वेगवेगळ्या प्रकरणांत/भागांत 'बापरखुमादेवीवरु' या नावाने 'अद्वैत प्रकाशन, पुणे' तर्फे आज रोजी श्रीक्षेत्र आळंदी येथे प्रकाशित होत आहे, हा खचितच मोठा भाग्ययोग आहे.

अद्वैत प्रकाशन, पुणे तर्फे आजवर प्रकाशित झालेली संतसेवा या क्षेत्रातील जाणकारांस आताशा सुपरिचित झालेली आहे. संतसाहित्यातील शब्दा–शब्दाच्या सूचीकरणाच्या मालिकेतील आणखी एक भाग म्हणजे आज प्रकाशित होत असलेली ही सूची होय.

श्रीसंत ज्ञानेश्वरमाउली हे नाव व त्यांच्या भावंडांची नावे आणि त्यांचे लौकिक चरित्र थोडेफार का होईना, माहिती नाही, असा मराठी माणूसच सापडणार नाही. मराठी परिप्रेक्ष्याच्या बाहेरही तत्त्वज्ञानाच्या, अध्यात्माच्या, परमार्थाच्या क्षेत्रातील जाणकारांसही श्रीमाउलींचा परिचय आहे. श्रीमाउलींच्या 'ज्ञानेश्वरी' या ग्रंथाची तर बावीस–चोवीस वेगवेगळ्या भाषांत भाषांतरे झाली आहेत आणि ज्ञानेश्वरी, अनुवादित रुपांत का होईना, जगभर पोहोचली

आहे आणि त्या–त्या ठिकाणी स्वाभाविकपणेच विद्वन्मान्य अन् रसिकमान्यही झाली आहे. त्या तुलनेत श्रीमाउलींच्या अभंगगाथेचा प्रसारप्रचार तसा कमी आहे.

वारकरी संप्रदायात अगदी अनिवार्यरित्या दैनंदिन स्वाध्यायसंध्येचे स्थान असलेला माउलीकृत हरिपाठ, हाही खरेतर माउलींच्या अभंगगाथेचाच भाग आहे. तथापि, तो हरिपाठ इतका सर्वजनपरिचित आहे की, तो हरिपाठ जणू एक लहानसा स्वतंत्र प्रकरणग्रंथ म्हणून प्रचलित झाला आहे. अर्थात्, त्यात वावगे काहीच नाही.

हरिपाठाचे अभंग, गौळणी, विरहिणी, आंधळे–पांगळे–वासुदेवाचे अभंग, भूपाळ्या, काकड्याचे अभंग, बाळक्रीडेचे अभंग, बाळछंद, कूट अभंग, रुपकात्मक अभंग अशा अनेकानेक प्रकारात श्रीमाउलींनी भरपूर अभंगरचना केली आहे. त्या अभंगांतही भगवंताचे सगुणवर्णन, निर्गुणवर्णन, स्थितिपर, पंढरिमाहात्म्यपर, काला, नामपर, संतपर, उपदेशपर, एकविध, उपासनापर, करुणापर, मागणीपर – हे आणि असे अनेक प्रकार माउलींच्या अभंगगाथेत आहेत.

वारकरी संप्रदायातील भक्त भाविक, संतसाहित्याचे अभ्यासक अन् ज्ञाते–जाणते या अभंगांचा आस्वादही घेत असतात, हे खरे. तरी देखील, पाठांतील ठरावीक अभंग वगळता इतर अभंगांचा वापर विनियोग तसा कमीच आहे. यामागील कारणांची मीमांसा यास्थानी करण्याचे कारण नाही. पण ज्या कारणासाठी, ज्या उपयोजनासाठी, ज्या विषयासाठी माउलींचा अभंग हवा आहे, त्यासाठी माउलींच्या अभंगगाथेतून अभंग शोधण्याची अन् त्याक्षणी अभंग सापडण्याची अडचण अजूनही आहे, हे मात्र बरीक खरे. ती अडचण या प्रस्तूतच्या, अकारविल्ह्यानुसार असलल्या शब्द–कडवे–अभंग सूचीमुळे बरीचशी दूर होईल, असे वाटते.

‘बरीचशी’, असा हातचा राखून शब्दप्रयोग करण्याचे कारण आहे. ज्ञानेश्वरीतील, अमृतानुभवातील, चांगदेवपासष्टी मधील ओव्यांच्या संबंधाने या ग्रंथांच्या वेगवेगळ्या संपादकांत, अभ्यासकांत, संशोधकांत काही मतभिन्नता असली तरी, तशी बरीच एकवाक्यता आहे. या ग्रंथांतील ओव्या किती आहेत, कोणत्या आहेत, अस्सल किती, प्रक्षिप्त किती, कोणत्या इत्यादी संदर्भाने असलेल्या तफावती कमी आणि संख्येच्या, प्रमाणाच्या दृष्टीने तर किरकोळ म्हणता येतील, अशा आहेत. या ग्रंथांच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींत अर्थभेद करणारे पाठभेद आहेत, त्या पाठांबाबत मतभेदही आहेत आणि आपापले पाठ प्रमाण मानण्याची परंपरा देखील आहे. पण तरीदेखील, एकूण ओव्यांच्या संख्येच्या तुलनेत ते पाठभेदही अगदी भरपूर म्हणता येणार नाहीत आणि

अर्थभेदांच्या दृष्टीनेही त्यांची संख्या भरपूर म्हणता येणार नाही. शिवाय, हळूहळू का होईना, ज्ञानेश्वरीतील व अमृतानुभवातील ओव्यांचे पाठ स्थिरावण्याची प्रक्रिया कालौघात सुरु झाल्याचे स्पष्ट दिसतेही आहे. अर्थात् हा देखील एक वेगळाच स्वतंत्र अभ्यासविषय आहे आणि त्याचाही उहापोह करण्याचे हे स्थळ नाही. मात्र तरीही याचा उल्लेख आवश्यक ठरला, तो, ओव्यांच्या या संदर्भांनी अभंगांच्या तुलनेकरिता. श्रीमाउलींच्या ओवीवाङ्मयाच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींमध्ये असणाऱ्या तफावतींपेक्षा श्रीमाउलींच्याच अभंगवाङ्मयाच्या वेगवेगळ्या संपादित प्रतींमध्ये असणाऱ्या तफावती खूप म्हणजे खूपच जास्त आहेत.

श्रीमाउलींचा हरिपाठ वगळता (हरिपाठातही अभंग २७ की २८ असा केवळ अभंगसंख्येच्या दृष्टीने का होईना, तसा किरकोळ, पण मतभेद आहेच.) श्रीमाउलींच्या अभंगांबाबत वेगवेगळ्या संपादित गाथ्यांत पराकोटीच्या तफावती आहेत. अभंग, अभंगांची संख्या, अभंगांचे पाठ, त्या पाठांचे प्रामाण्य, त्यांची (म्हणजे अभंगांची व पाठांचीही) स्वीकारार्हता, क्षेपकत्त्व आदीकरून कोणत्याही मुद्यांवर श्रीमाउलींची एक संपादित गाथा दुसऱ्या संपादित गाथेपेक्षा खूपच वेगळी वाटते.

ही सर्व पूर्वपीठिका एवढ्या विस्ताराने मांडण्याचे कारण म्हणजे, या प्रस्तुतच्या सूचीतील अभंगांची संख्या, अभंगांचा क्रम व अभंगांचा पाठ हा श्रीमन् प्रल्हाद नरहर जोशी (म्हणजेच श्री.प्र.न. जोशी) यांनी संपादित केलेल्या श्रीमाउलींच्या अभंगगाथेनुसार आहे. या सूचीसाठी आम्ही ही गाथा घेण्याचे महत्त्वाचे कारण म्हणजे, श्रीमाउलींच्या उपलब्ध इतर संपादित अभंगगाथ्यांपेक्षा या गाथेत अभंगसंख्या बरीच जास्त आहे.

सकलसंतसाहित्याच्या शब्दाशब्दाची सूची करणे, हे अद्वैत प्रकाशनाचे विहित–निहित ध्येय आहे. तेव्हा, सूची करावयाचीच आहे, तर कमी अभंग असलेली संपादित गाथा घेण्यापेक्षा ज्या संपादित गाथेत जास्तीत जास्त अभंग असतील, ती गाथा घ्यावी, असा सुज्ञ व प्रोक्त विचार श्री समीर कुसूरकर यांनी केला. श्रीमाउलींचे अभंग किती, कोणते, प्रमाण कोणते, क्षेपक कोणते याबाबत ज्यांना संशोधन करावयाचे असेल, त्यांनाही तुलनेकरिता, अभ्यासाकरिता (व होय, वादाकरिताही !) जास्तीत जास्त मजकूर अनायासेच उपलब्ध होईल, हाही आनुषंगिक लाभ जास्त अभंग असलेली गाथा घेण्यात आहे.

तेव्हा, श्रीमाउलींच्या अभंग संख्येच्या निश्चितीकरिता, अभंगांच्या पाठांकरिता, पाठांच्या प्रामाण्याकरिता ही सूची नाही. आमच्या प्रकाशनाच्या सर्वच प्रकल्पांचे उद्देश व उपयोजन प्रत्येक प्रकल्पात आम्ही विस्ताराने मांडले आहेत, ते याही प्रकल्पास लागू आहेत. श्री.प्र.न. जोशी यांनी संपादित

केलेल्या श्रीसंत ज्ञानेश्वरमाउलींच्या अभंगगाथेतील सर्व अभंगांतील एकूण एक शब्दांची ही सूची आहे. इतर सर्व प्रकल्पांप्रमाणेच श्रीमाउलींच्या या अभंगगाथेतील सर्व शब्दांची अकारविल्ह्यानुसार सूची, त्या-त्या प्रत्येक शब्दासमोर तो-तो शब्द ज्या-ज्या कडव्यात आहे, ती सर्व कडवी आणि त्या त्या कडव्याआधी, ते कडवे कोणत्या क्रमांकाच्या अभंगात कोणत्या क्रमांकाने आहे, ते क्रमांक दिले आहेत. सूचीच्या आधी दिलेल्या संपूर्ण गाथेत त्या क्रमांकावर तो अभंग संपूर्ण पाहाता येईल.

अशाप्रकारे संतसाहित्यातील शब्दांची सूची करण्याचा ओंनामा हरिभक्तिपरायण वैकुंठवासी श्रीमन् पद्माकर विठ्ठल कुलकर्णी (उपाख्य : श्री.पीव्ही) आणि श्रीमन् आदेश वसंत अत्रे (उपाख्य : श्री.शेखरकाका) या उभयतांनी ज्ञानेश्वरीच्या 'तो वाग्यज्ञु म्हणिजे' या शब्द-ओवी-सूचीच्या रुपाने केला. पैकी श्री.पीव्ही हे आज त्यांच्या पांचभौतिक देहाच्या रुपाने अस्तित्वात नाहीत, हे आपले दुर्दैव. लौकिकात शासनाच्या आयकर विभागात वरिष्ठ हुद्यावर असलेल्या श्री. पीव्हींनी विहित उपजीविका म्हणून नोकरी केली पण त्याचबरोबर अंगीकृत जीविका म्हणून ज्ञानेश्वरीची उपासना केली ! मात्र, ज्ञानेश्वरीची श्री. पीव्हींनी केलेली विविधांगी सेवा म्हणजे केवळ निष्काम कर्मयोगाचे शुध्द रूप आहे. कर्तृत्वाहंकार आणि फलासक्ती तर दूरच, पण देहाहंकार आणि कर्मासक्तीही श्री. पीव्हींना कधी स्फुरली असल्याचे दूरन्वयेही जाणवले नाही. तरीही (म्हणूनच?) श्री.पीव्हींनी ज्ञानेश्वरीच्या शब्द-ओवी-सूचीचे आणि चतुरंगातील ज्ञानेश्वरीचे प्रकल्प, श्री. शेखर काका आणि श्री. समीरजी यांच्या सहकार्याने पूर्णत्वास नेले. ही त्रयी म्हणजे अद्वैत प्रकाशनाची प्रस्थानत्रयीच !

अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पाचा अविभाज्य भागच नव्हे, तर आधारस्तंभही असलेले श्रीमन् आदेश अत्रे, म्हणजेच श्री. शेखरकाका, हे एक अद्भूत रसायन आहे. कोणताही हेतू न ठेवता केवळ संतांवरील सहज आंतरिक उमाळ्यापोटी प्रत्येक प्रकल्पात श्री. शेखरकाका स्वत:स झोकून देतात. संतसिद्धांत आपसूकच त्यांचे अंगी बाणले असल्याने लौकिकाची चाड तर श्री. शेखरकाकांना कधी नव्हतीच, पण स्वत:च्या देहधारणेबाबतही ते उदासीन असतात. 'आत्मन्येवात्मना तुष्ट:' अशा लक्षणांपासून श्री. शेखरकाका ढळत नाहीत आणि आपले संतसाहित्यसेवेचे निष्काम व्रत टाळतही नाहीत. या सूचीच्या संपादनाचा-संकलनाचा संपूर्ण भार श्री. शेखरकाकांनी लीलया पेलला आहे. तसेच प्रत्येक बाबतीत 'त्याची इच्छा' मानून व समजून कर्तव्यरत रहाणारे श्री. समीर कुसूरकर, यांच्या संगणक तंत्रकौशल्याची साथ नसती, तर अद्वैत प्रकाशनाचा कुठलाच प्रकल्प सिध्दिस गेला नसता, हे वास्तव आहे.

श्री.पीव्ही, श्री. शेखरकाका आणि श्री. समीरजी हे तिघे म्हणजे 'तुका म्हणे एका देहाचे अवयव', अशी अद्वैत प्रकाशनाची अभिन्न अंगे आहेत. कुणी कुणाचे आभार मानायचे आणि कसे ? पण औपनिषदिक भाषेत मात्र आपणच आपल्या अंगांबाबत प्रार्थना करु शकतो. ॐ आप्यायन्त ममाङ्गानि

वाक् प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बलमिन्द्रियाणिच सर्वाणि । म्हणजे, हे भगवंता, 'ममाङ्गानि सर्वाणि इन्द्रियाणिच बलम् आप्यायन्तु', माझ्या सर्वेन्द्रियांना, वाचेला, प्राणांना, चक्षुंना, श्रोत्राला बळ दे, शक्ती दे. अंगांना, गात्रांना स्थिर कर. पुष्ट-तुष्ट कर. का ? अरे, तीच तर माझ्या परमार्थाची सामुग्री आहे. 'कथेची सामुग्री । देह अवसानावरी ।।१।। नको जाऊं देऊं भंगा । गात्रें माझी पांडुरंगा ।।२।।' केनोपनिषदातील प्रार्थनेस जर श्रीतुकाराम महाराजही अनुसरत असतील, तर आपणच आपल्याच अंगांबद्दल कृतज्ञता बाळगून त्यांच्यासाठी प्रार्थना करण्यात काय वावगे आहे ? म्हणून श्री.पीव्ही, श्री. शेखरकाका व श्री. समीरजी या अद्वैत त्रिदलास त्रिवार वंदन.

अद्वैत प्रकाशनाच्या प्रत्येक प्रकल्पास त्या-त्या अभ्यासक्षेत्रातील उत्तुंग मानबिंदू असलेल्या विभूतींचे कृपा आशीर्वाद लाभले आहेत. आज प्रकाशित होत असलेल्या 'बापरखुमादेवीवरु' या प्रकल्पास आशीर्वाद लाभले आहेत, ते, हरिभक्तिपरायण परमपूज्य श्रीमन् चंद्रशेखर एकनाथमहाराज देगलूरकर, या विभूतींचे.

वारकरी संप्रदायात पायापासून कळसापर्यन्त असलेले ज्ञान, भक्ति, कर्म, ऐश्वर्य, वैराग्य हे सांप्रतकाली ज्यांच्यामुळे अधिक आगळ्या तेजाने झळाळून उठले आहे, अशा फडांपैकी अग्रणी म्हणजे देगलूरकर फड. परमपूज्य सद्गुरु पितामह वैकुंठवासी गुंडा महाराज आणि वै. धुंडा महाराज, प.पू. तीर्थरूप वै. एकनाथमहाराज आणि विद्यमान श्रीमन् प.पू. भानुदासमहाराज आणि आता पुढच्या पिढीतील श्रीमन् चंद्रशेखर महाराज आणि श्रीमन् चैतन्य महाराज - या तापहीन मार्तंडांच्या अन् अलांछन चंद्रम्यांच्या जोड्या प्रत्येक पिढीत उदित होत आहेत, हे खरोखर वारकरी संप्रदायाचे मोठेच वैभव आहे. वारकरी संप्रदायाचे सर्व ओज-तेज, सत्व-स्वत्व, बल-फल काय आहे, आणि कसे आहे, आणि किती आहे, हे जर कुणास जाणून घ्यायचे असेल, त्याने श्रीमन् चंद्रशेखर महाराजांचे दर्शन घ्यावे. आज संप्रदायातील प्रत्येक बाबीचा पूर्णोद्गार आणि पूर्णविराम म्हणजे श्री. चंद्रशेखर महाराज होत. श्रीविठ्ठल सहस्रनामावार महाराजांनी संपूर्ण संस्कृतात भाष्य लिहिले आहे. श्रीमाउलींच्या पसायदानावर 'पसायपायस' ही अपूर्व, विविधांगी रचना केली आहे. जगद्गुरु श्रीतुकाराम महाराजांच्या सदेह वैकुंठगमनाची शास्त्रीय प्रक्रिया साधार मांडणारा ग्रंथ सिद्ध केला आहे. श्री तुकोबारायांच्या अभंगगाथेशी श्रीचंद्रशेखर महाराजांचे इतके विलक्षण अभिन्न तादात्म्य आहे, की संप्रदायात त्यांना 'गाथामूर्ती' असे नामाभिधान आहे !

प्रकांड पांडित्य आणि प्रगाढ श्रध्दा यांचा अविश्वसनीय अविरोधच नव्हे, तर चेतोहर संगम श्रीमन् चंद्रशेखर महाराज देगलूरकर यांचे ठायी दिसून येतो. त्यांचे कृपाशीर्वाद या प्रकल्पास लाभले, हे आमचे केवळ भाग्य. त्यांचा लोभ आमच्यावर असाच कायम रहावा, ही प्रार्थना.

या प्रकल्पासाठी अभंगगाथेच्या संगणक मुद्रणाचे काम करणारे श्री. विनायक भिडे यांचे आभार. वेष्टण मुखपृष्ठ, सुबक–सुंदर करून देणाऱ्या सौ. दीक्षित (आर्टिस्ट), श्री. सुरेंद्र रानडे, श्री. अविनाश कढे, डी.जी. कॉपियर्सचे श्री. मोघे आणि सौ. आसावरी श्रीपाद अत्रे सर्व कलाकार–तंत्रज्ञांचे आभार. ज्या–ज्या ज्ञात–अज्ञात व्यक्ती–शक्तींचे साहाय्य या प्रकल्पास लाभले, त्या–त्या सर्वांचे आम्ही कृतज्ञ अंत:करणाने ऋण व्यक्त करतो.

या मनोगताच्या सुरुवातीस श्रीसंत एकनाथ महाराज यांच्या, श्रीमाउलीपर अभंगातील पहिली दोन कडवी आम्ही उद्‌धृत केली आहेत. त्याच अभंगातील शेवटची दोन कडवी या मनोगताच्या शेवटासही सयुक्तिक आहेत.

मी कळाकुसरीं कांहीच नेणे । बोलतों वचनें भाविका ।।३।।
एका जनार्दनी तुमचा दास । त्याची आस पुरवावी ।।४।।

हे माउलीमहावैष्णव ज्ञानेश्वर महाराजा, हे करूणाकरा दयाळा, तुमचा अनुग्रह आजवर आम्हास लाभत राहिला. त्याने आम्ही पावन होत आलो. तुम्हावरील भक्तिभावा व्यतिरिक्त आम्ही दुसरे कांही कांही जाणत नाही. आजपर्यन्त या दासांची प्रत्येक आस तुम्ही पुरविलीत. पुढेही परवा, ही तुमच्या पायीं पसायपायस प्रार्थना.

***

अद्वैत पब्लिकेशन्स्

प्रकल्प

‘ऐसीं नानावर्णे रूपडीं’ –श्री ज्ञानेश्वरी – दृष्टांत सिद्धांत रूप चतुरंगातील पारायण प्रत
‘तो वाग्यज्ञु म्हणिजे’ – श्री ज्ञानेश्वरी – शब्द ओवी सूची
‘ते हे मंत्ररहस्य गीता’ –श्रीमद् भगवद्गीता – शब्द श्लोक सूची
‘हे गीतासागर तरंग’ – श्रीमद् भगवद्गीता पठण – दृक श्राव्य प्रकल्प
‘तुका झालासे कळस’ – श्री तुकाराम गाथा – शब्द अभंग सूची
‘हे शब्द रत्नांचे सागर’ – श्रीमद् दासबोध – शब्द ओवी सूची
‘बापरखुमादेविवरु’ – श्री ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग सूची
‘नाचू कीर्तनाचे रंगी’ – श्री नामदेव गाथा – शब्द अभंग सूची
‘श्रीकृष्णकीर्तीचे एकेक अक्षर’ – श्री एकनाथी भागवत – शब्द ओवी सूची
‘तयाचे बिसाट शब्द’ – श्री ज्ञानदेव हरिपाठ – शब्द अभंग सूची

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग १

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत ज्ञानदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	६६९२	१२	ड	१८३६१	१६२	२३	म	३९५४१	४३९९
२	क	६६९३	३८९९	१३	ढ	१८५२३	१९	२४	य	४३९४०	९३६
३	ख	१०५९२	३३६	१४	त	१८५४२	४८२४	२५	र	४४८७६	२५५५
४	ग	१०९२८	१९७४	१५	थ	२३३६६	९६	२६	ल	४७४३१	७८५
५	घ	१२९०२	६२८	१६	द	२३४६२	२६६८	२७	व	४८२१६	३८२२
६	च	१३५३०	१०८६	१७	ध	२६१३०	७८६	२८	श	५२०३८	१०४३
७	छ	१४६१६	७०	१८	न	२६९१६	४५९९	२९	ष	५३०८१	१४
८	ज	१४६८६	२९३१	१९	प	३१५१५	४२३२	३०	स	५३०९५	५०२८
९	झ	१७६१७	२४०	२०	फ	३५७४७	२१६	३१	ह	५८१२३	२२९१
१०	ट	१७८५७	८३	२१	ब	३५९६३	२२४४	३२	क्ष	६०४१४	१३८
११	ठ	१७९४०	४२१	२२	भ	३८२०७	१३३४	३३	ज्ञ	६०५५२	८१०
										एकुण	६१३६१

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग २

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत निवृत्तिनाथ अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१५३२	१२	ड	३७८२	१९	२३	म	८४९३	६१०
२	क	१५३३	६९१	१३	ढ	३८०१	६	२४	य	९१०३	१७३
३	ख	२२२४	१३५	१४	त	३८०७	८४२	२५	र	९२७६	३९२
४	ग	२३५९	५३६	१५	थ	४६४९	११	२६	ल	९६६८	१०४
५	घ	२८९५	१३०	१६	द	४६६०	५६७	२७	व	९७७२	७४२
६	च	३०२५	२२२	१७	ध	५२२७	२१७	२८	श	१०५१४	२१८
७	छ	३२४७	२०	१८	न	५४४४	१४७०	२९	स	१०७३२	१३६७
८	ज	३२६७	४३०	१९	प	६९१४	८६६	३०	ह	१२०९९	८५८
९	झ	३६९७	२५	२०	फ	७७८०	२७	३१	क्ष	१२९५७	४८
१०	ट	३७२२	१८	२१	ब	७८०७	३६७	३३	ज्ञ	१३००५	४४
११	ठ	३७४०	४२	२२	भ	८१७४	३१९			एकुण	१३०४८

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ३

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत सोपानदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१९४	१२	ड	४७८	२	२३	य	१२८१	१५
२	क	१९५	५७	१३	त	४८०	१३५	२४	र	१२९६	७२
३	ख	२५२	१६	१४	थ	६१५	१	२५	ल	१३६८	८
४	ग	२६८	५२	१५	द	६१६	९०	२६	व	१३७६	१०९
५	घ	३२०	१५	१६	ध	७०६	२९	२७	श	१४८५	३०
६	च	३३५	३३	१७	न	७३५	१९०	२८	स	१५१५	२३१
७	छ	३६८	२	१८	प	९२५	१३७	२९	ह	१७४६	१२३
८	ज	३७०	८८	१९	फ	१०६२	३	३०	क्ष	१८६९	६
९	झ	४५८	३	२०	ब	१०६५	६४	३१	ज्ञ	१८७५	६
१०	ट	४६१	४	२१	भ	११२९	४१			एकुण	१८८०
११	ठ	४६५	१३	२२	म	११७०	१११				

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ४

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत मुक्ताई अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	२०८	११	ड	४४४	१	२१	म	९४६	१६१
२	क	२०९	७०	१२	त	४४५	७७	२२	य	११०७	१६
३	ख	२७९	३	१३	थ	५२२	२	२३	र	११२३	३२
४	ग	२८२	२१	१४	द	५२४	७५	२४	ल	११५५	५
५	घ	३०३	१९	१५	ध	५९९	२०	२५	व	११६०	८३
६	च	३२२	५१	१६	न	६१९	१४०	२६	श	१२४३	२६
७	छ	३७३	२	१७	प	७५९	१३०	२७	स	१२६९	१६६
८	ज	३७५	५५	१८	फ	८८९	५	२८	ह	१४३५	८३
९	झ	४३०	८	१९	ब	८९४	१९	२९	क्ष	१५१८	३
१०	ठ	४३८	६	२०	भ	९१३	३३	३०	ज्ञ	१५२१	५
										एकुण	१५२५

।। बापरखुमादेविवरु ।।

संत ज्ञानदेव गाथा – शब्द अभंग चरण सूची

अक्षरवार शब्दसंख्या भाग ५

।। संत ज्ञानदेव गाथा – संत चांगदेव अभंग – शब्द अभंग चरण सूची ।।

भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या	भाग	अक्षर	शब्दक्रमांक	शब्दसंख्या
१	अ	१	१९९	१२	ड	६४२	१६	२३	म	१४७१	१७९
२	क	२००	११४	१३	ढ	६५८	१	२४	य	१६५०	१८
३	ख	३१४	१५	१४	त	६५९	१५८	२५	र	१६६८	३८
४	ग	३२९	५३	१५	थ	८१७	१	२६	ल	१७०६	३५
५	घ	३८२	२५	१६	द	८१८	८१	२७	व	१७४१	१६२
६	च	४०७	१०४	१७	ध	८९९	१८	२८	श	१९०३	४०
७	छ	५११	५	१८	न	९१७	२०८	२९	ष	१९४३	२
८	ज	५१६	९७	१९	प	११२५	१५७	३०	स	१९४५	१८९
९	झ	६१३	१२	२०	फ	१२८२	१८	३१	ह	२१३४	५५
१०	ट	६२५	५	२१	ब	१३००	११४	३२	क्ष	२१८९	६
११	ठ	६३०	१२	२२	भ	१४१४	५७	३३	ज्ञ	२१९५	८
										एकुण	२२०२

।। बापरखुमादेविवरु।।

।। शब्द अभंग चरण सूची – निवडक शब्द ।।

१. कृष्ण

२. खुण

३. प्रणव

४. शून्य

५. सोहं

९५२४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००४२.०१।।	राम बरवा कृष्ण बरवा। सुंदर बरवा बाइयांनों
९५२५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
९५२६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.००९४.०२।।	कृष्ण कृष्ण वाट सांपडली नीट। जिव्हेसी घडघडाट इंद्रियेंसहित
९५२७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११४.०४।।	पांडवांसि सदा काळीं। कृष्ण राहिला जवळी। ज्ञानदेव हृदयकमळीं। तैसाचि स्थिरावला
९५२८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११८.०२।।	राम कृष्ण गोविंद। हरि माधव परमानंद। नित्य ऐसा जयासि छंद। तोचि सुलभ गर्भवासी
९५२९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०११९.०१।।	प्रेम जयाचें कथेवरी। तोचि धन्य ये चराचरीं। राम कृष्ण निरंतरीं। मुखीं आवडी जपतसे
९५३०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४३.०१।।	समाधि धन्य रामनामें। आम्हां सर्व कर्मे समे। कृष्ण वाचे नित्य नेमें। जिव्हे पाठ हरिगोविंद
९५३१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४५.०४।।	ज्ञान ध्यानें निवे संध्या। ज्ञानविज्ञान हाचि धंदा। राम कृष्ण हरि मुकुंदा। परमानंदा जगद्गुरु
९५३२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१४६.०१।।	पतीतपावन श्रीहरि। राम कृष्ण मुरारी। या वाहे चराचरीं। तो एक स्वामी जी आमुचा
९५३३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०१९२.०२।।	हरिहरि तीर्थ सार। तीर्थांमाजी तीर्थ थोर। राम कृष्ण मुखीं उच्चार। तो वेगीं तरेल लवलाहे
९५३४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२२५.०९।।	हा रवी काई आपुलेपण न सांडितां। गांवोगांवीचा होतु जातु। तैसा गोकुळीं गोपिनाथु। सकळ जनां गे माय। कृष्ण परब्रह्म पुतळा। कीं आनंदाची कीळा। तो हा भोगितां हे लीळा। मदनाची गे माय
९५३५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२४४.०५।।	ज्ञानदेवा जीवीं कृष्ण चिरंजीवी। गोपाळ रंजवी प्रेमभक्तां
९५३६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०२।।	कृष्ण आळिवा आळिवा। परतोनी मातें दावा
९५३७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०६।।	कृष्ण सावळा डोळसु। सहज परमहंसु
९५३८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२५८.०८।।	कृष्ण आमुचा आमुचा। खेळिया गौळियाचा
९५३९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
९५४०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०२९३.०२।।	अठरा भार वनस्पती। सुरवर वोळंगती। देवोदेवि आदिपति। कृष्ण काळा गे माये
९५४१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०३२२.०५।।	तैसी ते नव्हे लेकुराची माये । कृष्ण माझी धाये मोकलिते
९५४२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०३२८.०८।।	ज्ञानदेवीं निळिये वाटुनी गोविंदीं । कृष्ण निळिये पदीं ठाव जाला
९५४३	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें

९५४४	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी
९५४५	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७०४.०४।।	आनंद सोहळा हरिरूपीं आवडी। कृष्ण अर्धघडी न सोडी आम्हां
९५४६	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
९५४७	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०८००.०२।।	पश्चिम पूर्व असे शुक्ल कृष्ण नारी। दैवी आणि आसुरी वेगें शोधा
९५४८	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.०९९९.०८।।	त्रिकाळज्ञान गुज अखंड आत्मा रे चेतवी। नित्यता हरिकथा विष्णु कृष्ण मन रंजवी। सकळ परिपूर्ण होशी जीव शिव रे भावी। मन ध्यान एकरूप सर्वदा हरि गोसावी
९५४९	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००१.१९।।	मन हे कोंडी पिंडीं तंतू तुटों नेदी याचा। मार्ग हे जिव्हे पारुष रे हरि राम कृष्ण वाचा। रिकामा क्षणभरी पंथ धरी प्रेमाचा। आदि मध्य हरि एकु तोचि ध्यायीं हृदयींचा
९५५०	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१००९.०३।।	एक नाम राम कृष्ण दान देई सद्गुरु। वेदशास्त्र मंथन केलें परी नव्हेचि पुढारु। शरण आलों निवृत्तिराया तोडीं माया मोहो संसारु। पाहतां इये त्रिभुवनीं तुजहूनी नाहीं उदारु
९५५१	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.१०८७.०३।।	तुझें ध्यान आवडे कान्हा। रूप न्याहाळीं नयना। निजीं निरंतर वासना। कृष्ण ध्यानीं तत्पर
९५५२	कृष्ण	।।ज्ञा.गा.११११.०४।।	भावाची मी साडी मायेची घरघुसी। कृष्ण पुरुष वरीयेला मग कैची रंडी
९५५३	कृष्णकथा	।।ज्ञा.गा.००१३.०३।।	कृष्णकथा जो नायके । रामनाम न म्हणे मुखें । तया सोस कोटी दु:खें । जन्म योनी भोगूं लागेल
९५५४	कृष्णकथा	।।ज्ञा.गा.०१४९.०१।।	कृष्णकथा नावडे ज्यासी। तो तव पापाची राशी। व्यर्थ आला जन्मासी। भूमिभार परियेसा
९५५५	कृष्णकृपा	।।ज्ञा.गा.०१७४.०२।।	माया सांडी रे सर्व ही। हरि तारिल सर्व बाही। कृष्णकृपा होय लवलाही। नि:संदेह जीव तरती
९५५६	कृष्णकृष्ण	।।ज्ञा.गा.००८८.०४।।	ज्ञानदेव गीत गातसे नित्य। कृष्णकृष्ण सत्य इतुकें सार
९५५७	कृष्णाचि	।।ज्ञा.गा.००२७.०२।।	न संगवे माय परा पारुषली। दोंदिल दृष्टि जाली देखणेपणें। मनाचा अंकुर उगमींच मुराला। तो कृष्णचि होऊनि ठेला अनुभविया
९५५८	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.००९३.०२।।	तें नाम परिकर कृष्णचि सुंदर। वैकुंठींचें घर आम्हीं केलें
९५५९	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वीं सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
९५६०	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०३८९.१०।।	वेगीं सांग ठसा कोण हें रूपडें। कृष्णचि चहूंकडे बिंबलासे

९५६१	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०५२७.०४।।	निवृत्ति साचार ज्ञानदेवीं आचार। कृष्णचि परिवार क्षरलासे
९५६२	कृष्णचि	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
९५६३	कृष्णची	।।ज्ञा.गा.०२७८.०२।।	चैतन्य परिपाठी ठसा घडलासे साकार। कृष्णची आकार गोकुळीं रया
९५६४	कृष्णची	।।ज्ञा.गा.०२७८.०५।।	हरपले आकार कृष्णची क्षरला। वेदांसी अबोला श्रुतीसहित
९५६५	कृष्णदाता	।।ज्ञा.गा.००५५.०५।।	सत्वर उच्चार प्रल्हादीं बिंबला। उद्धवा लाधला कृष्णदाता
९५६६	कृष्णदेवो	।।ज्ञा.गा.०२४८.०१।।	द्वैताद्वैत विरहित गौळणी। अमृत दुडिया भरोनियां सांजवनीं गे माये। अभिनव करुनिया शृंगारु माथां गोरसाचा भारु। आजी निघाल्या विकरा करूं मथुरे हाटा। प्रेम उचंबळलें चित्तीं हसें चाले हंसगती। पुढें सखिया खेळती जिवीं जिवलगा। दृष्टी फिटला संदेहो लागे कांबळीच्या सोवो। तंव माझारी कृष्णदेवो स्वरूपीं दिसे
९५६७	कृष्णद्वारावतीये	।।ज्ञा.गा.१००५.०१।।	ॐनमो भगवते वासुदेवाया। वोडियाणा बंदु घालुनि देहुडा लागसील पावो। ओतप्रोत सांडुनि मना तूं धरिसी अहंभावो। ॐकार बिंदूचा तूं न पवसी ठावो। वोळगे वोळगे वोळगे कृष्णद्वारावतीये रावो
९५६८	कृष्णध्यानीं	।।ज्ञा.गा.००९४.०४।।	ज्ञानदेवा चित्त कृष्णध्यानीं रत। जन्मजरामृत्यु हारपली
९५६९	कृष्णनयना	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
९५७०	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८७.०३।।	कृष्णनाम मंत्रु सुटे। विषय प्रपंचु तुटे। मोहनमुद्रा निघोटे। वैकुंठ रया
९५७१	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००८८.०२।।	तें तत्त्वसाधन मुक्तामुक्त धन । कृष्णनाम पूर्ण तेजीं माये
९५७२	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.००९२.०३।।	यापरी आगरु कृष्णनाम ठसा। ओतला सरिसा भाग्ययोगें
९५७३	कृष्णनाम	।।ज्ञा.गा.१०५७.०२।।	हळुहळु गळती गळे गळों लागली सकाळें। उच्चारितां कृष्णनाम। भेणें पळिजे कळिकाळें
९५७४	कृष्णनामें	।।ज्ञा.गा.००९३.०३।।	जपतां नाम स्मरतां पैं हरिहरि। प्रपंच बोहरी कृष्णनामें

९५७५	कृष्णपदीं	।।ज्ञा.गा.००२७.०४।।	तेथें बिंबलीं नखें। कीं विवळणी विशेखें। काळेपणाचेनि द्वेषें। वाहावलीं पुढां। उगमीं न संचलें । कीं वियोगें वाहावले। पुनरपि जडले। कृष्णपदीं। गंगा अंगुष्ठधार। कीं वांकीचा बडिवार। तेथें सप्तही स्वर। उमटताती। स्वरूपीं रमली। म्हणोनि अधोमुख जाली। शोभती घाघुरली। पायीं प्रभावळी गे माये
९५७६	कृष्णबिंबें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०३।।	हृदय परिवारीं कृष्ण मनोमंदिरीं। आमुच्या माजघरीं कृष्णबिंबें
९५७७	कृष्णभेटी	।।ज्ञा.गा.०३००.०२।।	सखी सांगे गोष्टी चाल कृष्णभेटी। आम्ही तुम्ही शेवटीं वैकुंठीं नांदो
९५७८	कृष्णमाउली	।।ज्ञा.गा.१००२.०३।।	नवमास कष्टलासी दहाव्यानें प्रसूत जाली। येतांचि कर्मजाड तुझी मान अडकली। आकांतु ते जननीये दुःखें धाय मोकली। स्मरे त्या हरिहरा ध्यायीं कृष्णमाउली
९५७९	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०१८९.०४।।	सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेंभावें अनुसरल्या
९५८०	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०२२७.०२।।	विसरल्या चार विसरल्या पार। तल्लीन साचार कृष्णमूर्ति
९५८१	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३२५.०४।।	ज्ञानदेवीं निळा परब्रह्मीं गोंवला । कृष्णमूर्ति सांवळा हृदयीं वसे
९५८२	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०३२८.०४।।	माजयानें हटीं मुखकमळ टेंकी । निळिये अवलोकीं कृष्णमूर्ति
९५८३	कृष्णमूर्ति	।।ज्ञा.गा.०५६६.०१।।	सगुणाची सेज निर्गुणाची बाज। सांवळी विराजे कृष्णमूर्ति
९५८४	कृष्णमूर्तीची	।।ज्ञा.गा.०३९१.१३।।	वेद प्रमाण करावया कारण कीं कृष्णमूर्तीची बुंथी घेणें। अनंत ब्रह्मादिकांसी आदि वंद्य तो तूं राखसीं गौळियाचीं गोधनें। अंबऋषीकारणें गर्भवास साहिले कीं अजामिळादिकांसी उद्धरणें। वैरियां भक्तां येकिची मुक्ती मा समर्थु नाहीं येणें मानें रया
९५८५	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०२२४.०६।।	ऐसा आपुलियें लीळें। आपणासींच खेळे। गौळणी भरूनियां डोळे। कैशा पाहाताती। अवघें कृष्णरूप भरलेंसें मानसीं। बाप रखुमादेविवरेंसी। मिळोनि गेल्या गे माये
९५८६	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०३३६.०१।।	नवल देखिलें कृष्णरूप बिंब। सांवळी स्वयंभ मूर्ति हरीची
९५८७	कृष्णरूप	।।ज्ञा.गा.०३८९.०५।।	तें सुख अपार निळीये वेधलें। कृष्णरूप हें देखिलें सर्वांरूपीं
९५८८	कृष्णरूपीं	।।ज्ञा.गा.०३८९.११।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सखी। कृष्णरूपीं सुखी तनु जाली

९५८९	कृष्णरूपीं	।।ज्ञा.गा.०४६७.०४।।	संतशांत शांति उलथीचा ठसा। कृष्णरूपीं दिशा तेजो तेज
९५९०	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.००९३.०४।।	निवृत्ति सांगे ज्ञाना कृष्णचि नयना। सर्वी सर्वत्र पान्हा कृष्णरूपें
९५९१	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०२२३.११।।	सप्तरंध्री सप्तस्वर। चाळी अंगोळिया मनोहर। मुद्रिका शोभती साकार रत्नजडित गे माये। तिया वेणुचिया किळा। गोपी वेधल्या सकळा। अवघिया जाल्या पैं काळ्या। कृष्णरूपें गे माये
९५९२	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०२७८.०४।।	सबाह्य सभोंवतें चतुर्भुज सांवळें। सर्वभूतीं विवळे कृष्णरूपें
९५९३	कृष्णरूपें	।।ज्ञा.गा.०३३६.०२।।	मन निवालें समाधान जालें। कृष्णरूपें बोधलें मन माझें
९५९४	कृष्णवेधें	।।ज्ञा.गा.०२६९.०३।।	ज्ञानदेव प्रेम निळारूप रूपसें सोहळा। कृष्णवेधें वेधली बाळा भली वसे
९५९५	कृष्णसंगे	।।ज्ञा.गा.०२६९.०२।।	कृष्णसंगे बाली विव्हळ झाली निळी। चंदन अंगीं पोळी विरहज्वरें
९५९६	कृष्णसंगे	।।ज्ञा.गा.०३२९.०२।।	कैसा हा माव करूं गोविला संसारु । कृष्णसंगे धुरंधरु तरलों आम्ही
९५९७	कृष्णसुख	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
९५९८	कृष्णसुखीं	।।ज्ञा.गा.०५३९.०२।।	पोटभरू येणें वैकुंठीचें पेणें। सेवासुख जाणें कृष्णसुखीं
९५९९	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०३३७.०३।।	बाप रखुमादेविवरु सांवळीये तेज। सेजबाज निज कृष्णसुखें
९६००	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०२।।	मन गेलें ध्याना कृष्णचि नयनीं। नित्यता पर्वणी कृष्णसुखें
९६०१	कृष्णसुखें	।।ज्ञा.गा.०५६६.०४।।	निवृत्ति निघोट ज्ञानदेवा वाट। नित्यता वैकुंठ कृष्णसुखें
९६०२	कृष्णहरी	।।ज्ञा.गा.०२४४.०४।।	ठायीं ठायीं उभ्या विसरल्या माया। हाकितु लवलाह्या कृष्णहरी
९६०३	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२३४.०१।।	लक्ष लावोनी अंतरीं। कृष्णा पाहती नरनारी। लावण्यसागरु हरि। परमानंदु
९६०४	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
९६०५	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२४२.०२।।	कृष्णा हालका रे कृष्णा डोलका रे। घडिये घडिये घडिये गुज बोलका रे
९६०६	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२५८.०३।।	कृष्णा कान्हा मधुसूदना कामिनी मनमोहना। योगिध्याना हरस्मरणा गोपीध्याना मानिती कान्हा बोलती यमुना

९६०७	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२५९.०५।।	तंव मुक्ता दोन्ही आलिसे धांवोनी म्हणती कृष्णा तूं निघ येथुनी। तीन नानावी तुम्हां पाठींच लागतील औठावे राहें धरुनी
९६०८	कृष्णा	।।ज्ञा.गा.०२६०.०१।।	तुजवीण येकली रे कृष्णा न गमे राती। तंव तुवां नवल केलें वेणु घेऊनी हातीं
९६०९	कृष्णांजन	।।ज्ञा.गा.१०११.०६।।	कृष्णांजन एकवेळा डोळां घालितां अढळ। तिमिर दुःख गेलें फिटलें भ्रांती पडळ। श्रीगुरु निवृत्तिरायें मार्ग दाविला सोज्वळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल दिनाचा दयाळ
९६१०	कृष्णांजन	।।ज्ञा.गा.१११४.०६।।	कृष्णांजन एकवेळ डोळां घातलें अढळ। तिमिर दुःख गेलें, तुटलें भ्रांतीचें पडळ। सद्गुरु निवृत्ति दाता मार्ग दाविला निर्मळ। बाप रखुमादेविवर विठोबा दयेचा कृपाळ
९६११	कृष्णाई	।।ज्ञा.गा.१०६०.०१।।	रंगा येई वो ये रंगा येई वो ये। विठाई किठाई माझे कृष्णाई कान्हाई
९६१२	कृष्णाई	।।ज्ञा.गा.१११५.०१।।	विठाई कीटाई माझे कृष्णाई कानाई। रंगा येई वो येई
९६१३	कृष्णाचेनि	।।ज्ञा.गा.०३३०.०३।।	पांवयाचेनि नादें कृष्णाचेनि वेधें अमृतघनु वोळला। आकाश वोळुनी वर्षाव झाला ब्रह्मरसपूर आला रे
९६१४	कृष्णाचेनी	।।ज्ञा.गा.०२५४.०८।।	गाऱ्हाण्याचेनी मिसें गौळणी उचंबळतां हे ब्रह्मरसें। वानवसे चोपसें कृष्णाचेनी। मालाथून एक मोहरें देवपण धाडिलें अनुरे। भावो कीं देवो बैसवाल धुरें पुसे निवृत्तिदासु
९६१५	कृष्णाजी	।।ज्ञा.गा.१०५२.०१।।	जोहार मायबाप जोहार। मी कृष्णाजी घरचा पाडेवार। त्याचे घरांतला सर्व कारभार माझे शिरावर कीं जी मायबाप
९६१६	कृष्णासी	।।ज्ञा.गा.००२२.०६।।	आजि धन्य धन्य जालें राया कृष्णासी देखिलें । निवृत्तिमुनिरायप्रसादें ध्यान तें हृदयासी आलें
९६१७	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०२६६.०३।।	कैसें याचें तेज सांवळें अरुवार। कृष्णीं कृष्ण नीर सतेजपणें
९६१८	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०२७०.०२।।	घुमत घुमत निळेमाजीं मातु। निळेपणीं देतु क्षेम कृष्णीं
९६१९	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०३३०.०१।।	सुनीळ गगना पालटु तैसा दिसे अंगीं नटु । कृष्णीं बाणलासे नीळवर्णु गे माये
९६२०	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०५२७.०३।।	नित्यसुखवेधें वेधली कामना। कृष्णीं कृष्णनयना एक तेजें
९६२१	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०५२८.०४।।	निवृत्तीचें तारूं कृष्णीं कृष्णसुख। ज्ञानदेवा चोख दिधलें नाम
९६२२	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०२।।	निराकारींची वस्तु आकारा आणिली। कृष्णीं कृष्ण केली सकळ सृष्टी

९६२३	कृष्णीं	।।ज्ञा.गा.०७०४.०५।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल अभये। भयांचें पैं भय हरपे कृष्णीं
९६२४	कृष्णें	।।ज्ञा.गा.०१६२.०४।।	उद्धव अक्रुर अर्जुन। ते पावले ब्रह्मज्ञान। कृष्णें उद्धरिले आपण। गीता भागवत सांगितलें
९६२५	कृष्णें	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
९६२६	कृष्णेंचि	।।ज्ञा.गा.०५२८.०३।।	नेणों धूर्ति मूर्ति कैंची हे प्रवृत्ति। कृष्णेंचि समाप्ति सर्व करूं
९६२७	कृष्णवर्ण	।।ज्ञा.गा.०३२६.०१।।	निळिये पेरणी निळियेपणीं खाणी । गुणाचीं लेणीं कृष्णवर्ण

१०७२०	खुण	।।ज्ञा.गा.०३११.०१।।	स्वरूपाचेनी भानें बिंब हें ग्रासिलें । परी खुण न बोले काय करूं । रूपाचा दर्पण रूपेंवीण पाहिला । द्रष्टाहि निमाला नवल कायी
१०७२१	खुण	।।ज्ञा.गा.०४४६.०६।।	ज्ञानदेव निवृत्ति हे खुण पुसत। सांगावें त्वरित गुरुराजें
१०७२२	खुण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०४।।	एक तेचि अनेक झाले अनेकरूपी एक। खुण सांगे ज्ञानेश्वर जग जाणा कल्पक
१०७२३	खुण	।।ज्ञा.गा.१०८२.०५।।	ही खुण त्वां ओळखुनी घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनी पुसावी। तो नेऊनी तुला दाखवी। सोय सांगितली ज्ञानदेवीं गा
१०७२४	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२७.०७।।	रोमराजवेळा। कीं वेणी एकवळा। दावी निराळा। उदरामध्यें। हृदय निर्मळ। तेथें ध्येय ध्यान केवळ। वरी चरणकमळ। द्विजोत्तम। वैजयंती माळा। शोभतसे गळां। उभलेनि वक्षस्थळा। उभारली। सरळ बाहुदंड। न कळे कानवड। अंगोळिया धडफुड। खुणा दावितो गे माये
१०७२५	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२७.०८।।	ऐशा खुणा दावितसे एका। तंव दावी अनेकां। अंगोळिया देखा। दशावतारी। नखांची मांडणी। तेथें तेज तारांगणीं। होत असे प्रवणीं। तिमिर द्वैत। शुक्लपक्ष। कीं अंतरीं लक्ष। सारूनियां साक्ष। दृशादि सर्वी। एकाएकीं संचरे। कीं माजिघरीं दुसरें । स्वयें येसरे। नवल चोज गे माये
१०७२६	खुणा	।।ज्ञा.गा.००२८.०६।।	कटावरी ठेवूनि हात। जनां दावी संकेत। भवजलाब्धीचा अंत। इतुलाची। सम चरणींच्या खुणा। उभा पंढरीचा राणा। तो आवडे जनांमना। दुर्लभ गे माये

१०७२७	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२१९.०३।।	पंढरपुरीं प्रसिद्ध जाणा। पुरविल्या खुणा ज्ञानदेवा
१०७२८	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२३१.०४।।	म्हणोनी रखुमादेविवरु। सद्सुखाची निजवोल। पाहे मीतूंपणा नातळे। तो ऐसीयाचि बुंथी सखोल। निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ। निज चैतन्य पाहे निखळ रया
१०७२९	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२३६.०४।।	म्हणोनि दृष्टि। चोरुनी पडे मिठी। मन चोरुनिया पुढतपुढती। तुजचिमाजीं। बाप रखुमादेविवरा। विठ्ठला उदारा। येणेंचि नाहीं त्रिशुद्धि। येणें निवृत्तिरायें खुणा। दाऊनिया सकळगुणीं गुणातीत। तुटली आधी रया
१०७३०	खुणा	।।ज्ञा.गा.०२७९.०४।।	बाप निवृत्तिराजें दाविताती खुणा। नाम नारायणा पाठ कीजे
१०७३१	खुणा	।।ज्ञा.गा.०३६७.०४।।	खुणा जरी बोलों तरी मौन्य पडलें। तें परब्रह्मीं उघडलें दिव्यचक्षु वो माय
१०७३२	खुणा	।।ज्ञा.गा.०४०९.०५।।	वायु व्यापक चौथा गुण। तरी मी विंजणा होईन। हरि अष्टांगें निववीन। ऐशी दृढ धरीन खुणा
१०७३३	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६६०.०६।।	यालागीं बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उदारु । दिठीचे दिठीमाजीं अंजन। सुखीं सुख दुणावलें चौघां पडिलें मौन्य। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां सकळ। डोळ्यावीण दिठी प्रबळ रया
१०७३४	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६८७.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल देखतांचि जे बोधले। ते तेणें सुखें होउनी सर्वात्मक जे असतांची देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ। बोलतां शीणु झणें होईल रया
१०७३५	खुणा	।।ज्ञा.गा.०६९८.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला देखतांचि जे बोधले। तेणें सुखें होऊनी सर्वात्मक जें असतांचि देहीं विस्तारलें। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळ बोलतां सिण झणें होईल रया
१०७३६	खुणा	।।ज्ञा.गा.०७४४.०४।।	ज्ञानदेव शरण निवृत्तीच्या शरणा। समजुनी खुणा तटस्थ झालों
१०७३७	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५५.०४।।	बाप रखुमादेविवरु उघडाचि संन्यासी। तोचि पूर्ण भासीं भरला असे। निवृत्तिरायें खुणा दाखविला निरुता। तो जाणण्या परता सदोदितु
१०७३८	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५७.०४।।	अवघींचि तुज जवळी दुमदुमित असतां वरीवरी मुंडिसी कां करिसी विटंबना। सहज संतोषें असोनी जैसा तैसा परी तो सद्गुरु पाविजे खुणा। आपुले आश्रमीं स्वधर्मी असतां सर्वत्र एकुचि जाणा। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु इतुकियासाठीं नेईल वैकुंठभुवना

१०७३९	खुणा	।।ज्ञा.गा.०८५८.०४।।	म्हणोनी आतां इतुकें करीं। साच तें हें धरीं तुझें मन होय तुज अधिकारी। तैं सर्वही त्याग तुज फळती बापा। जैं एकचि होऊनि निर्धारी नलगे शिणणें दंडणें येणें आश्रमभावें ऐसेंचि मनें निर्धारीं। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां सर्व प्रपंचाची जाली बोहरी। निवृत्तिरायें खुणा दाउनी सकळा। निजीं निजाचे निज निर्धारी रया
१०७४०	खुणा	।।ज्ञा.गा.०९०८.०६।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलें। कैसें गुरुमुखें खुणा उगविलें
१०७४१	खुणा	।।ज्ञा.गा.०९२४.०४।।	म्हणोनि डोळियांचे देखणें। लाघव तो देखणा जाणे। तेथें आपपर पिसुणें। न देखे कांहीं। तें शब्देवीण बोलतां। निशब्दें ये हातां। ऐसा उपावो करीं कांहीं। जोडिलियां धना वाढी बहु असे। तेथें वेचलें न दिसे कांहीं । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु चिंतितां। सुखाचेनि सुखें राही निवृत्तिरायें खुणा दाऊनियां। सकळ पुनरपि येणें नाहीं
१०७४२	खुणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१०७४३	खुणा	।।ज्ञा.गा.१००२.१७।।	उपजत रंगणा रे पुत्रा तुवां जावें वना। बैसोनी आसनीं रे पाहें निर्वाणीच्या खुणा। प्राणासी भय नाहीं तापत्रयाचाराणा। मग तुज सौरसु पाहा रे परब्रह्मीच्या खुणा
१०७४४	खुणा	।।ज्ञा.गा.१०९०.०४।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठला आनंद सुखाचिया वोवरा। पाहें तंव भरला दशदिशा दुसरा न दिसे सोयरा। तेवीं गुण नामकीर्ति तेचि आम्हां मूर्ति हृदयीं न विसंबे दातारा। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाऊनि सकळ आतां जोडलासी माहेरा रया
१०७४५	खुणा	।।ज्ञा.गा.१०९३.०४।।	बाप रखुमादेविवरा। उदारा सोईरा। सगुण गुणाचिया। निर्धारा गुंतल्या येसी। मना पुरली हांव। विश्वीं अळंकारला देव। कीं दिठी न विकारें अनुध्यासीं। येणें निवृत्तिरायें खुणा दाउनी। सकळ सुखीं सुखवोनि ठेलें निजध्यासीं रया
१०७४६	खुणाची	।।ज्ञा.गा.००२०.०२।।	कानडा हो विठ्ठलु कर्नाटकु । येणें मज लावियला वेधु । खोळ बुंथी घेऊनि खुणाची पालवी । आळविल्या नेदी सादु

१०७४७	खुणाविलें	।।ज्ञा.गा.०२४८.०३।।	दृष्टी देखिला लोचनीं लाजिलीये विरोनी। मागती खुंटलीसे मनीं पांगुळलें। सरलें नेत्रांचें देखणें श्रुतिश्रवण ऐकणें। चित्त चोरियलें कान्होने चैतन्यीं वो। निमिख खुणाविलें मज हें तंव घडलें सहज। बिंबीं बिंबतसे निज हें जीव हाचि जाला। आतां नाहीं मज उरी हा तंव बाहूजु भीतरीं। अवघी अंतरलीं दुरी गेलें मनुष्यपण
१०७४८	खुणें	।।ज्ञा.गा.००४८.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे व्यासाचिये खुणें। द्वारकेचे राणे पांडवां घरीं
१०७४९	खुणें	।।ज्ञा.गा.०२६६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीचे खुणें । सांवळेंची होणें यासी ध्यातां
१०७५०	खुणें	।।ज्ञा.गा.०२७६.०६।।	ज्ञानदेव म्हणे जाणिजे ये खुणें। भेटती पंढरीराणे शकुन सांगें
१०७५१	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३१०.०२।।	झणी अकुळी म्हणाल उणें । तुम्ही जाणते जाणा परमार्थ खुणें
१०७५२	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
१०७५३	खुणें	।।ज्ञा.गा.०३९०.०४।।	निवृत्तीनें खुणें सांगितलें ज्ञान। रखुमादेविवरु ध्यान विठ्ठलवरदा
१०७५४	खुणें	।।ज्ञा.गा.०४०२.०१।।	आपुलिये खुणें आपणपा दावी। कीं सगुणबुंथी चोख मदवी। ऐसा सुंदर गोपवेषु। कीं तत्त्वमस्यादि सौरसु जेथें श्रुति नेति नेति ठेल्या पायीं। तो तूं सगुण निर्गुणीं निजानंदें सहजचि कळे विदेही रया
१०७५५	खुणें	।।ज्ञा.गा.०४२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे। जो दावी या खुणें। त्याचे पायीं होणें। लीन सदा
१०७५६	खुणें	।।ज्ञा.गा.०५४३.०२।।	माझें मीच जाणें अनु कांहीं नेणें। अनुभविये खुणें संतोषिलें
१०७५७	खुणें	।।ज्ञा.गा.०५४८.०४।।	मुकियाचे परी आनंदु भीतरीं। अमृत जिव्हारीं गोड लागे। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जाणे। संत ये खुणें संतोषले
१०७५८	खुणें	।।ज्ञा.गा.०८७२.०४।।	ज्ञानदेवो म्हणे या खुणें मी नेणें। पंढरीचे राणे उगविती
१०७५९	खुणें	।।ज्ञा.गा.०८८५.०३।।	कर्माची सांखळी पडली असे पायीं। गुरुमुखें खुणें उगऊं पाहीं
१०७६०	खुणें	।।ज्ञा.गा.०९७६.०३।।	बाप रखुमादेविवरा विठ्ठलाचिये खुणें। अनुभविया बोलणें पारुषलें
१०७६१	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०२०.०४।।	औटहात भूमिका नीट तालछंदें टिपरी धरी वो। विरुळा जाणे एथींचे खुणें टिपरें वाजे शिरीं वो
१०७६२	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०३९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। शहाणे ये खुणें संतोषले

१०७६३	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०६६.०५।।	विरुळा जाणें पोहते खुणें केला मायेसी उपावो हो। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु विसावा तेणें नेलें पैलथडी वो
१०७६४	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०६९.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवीं तोचि जाणें। संत ये खुणें संतोषलें
१०७६५	खुणें	।।ज्ञा.गा.१०७३.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विपरीत सुपरीत जाणें। संत तिये खुणें संतोषतील
१०७६६	खुतलें	।।ज्ञा.गा.०५०२.०१।।	पाहातां सप्त पाताळें एकविसांवेगळें। तें निरंजन आगळें खुतलें डोळां गे माय
१०७६७	खुबा	।।ज्ञा.गा.१११०.०२।।	अणकाईवर ठणकाई तीवर बसला खुबा। मिसकिन माझी फुसकन पादली जांवई हा गे उभा
१०७६८	खुसखुसित	।।ज्ञा.गा.०६८८.०६।।	सितळ भीनला चंद्र अंबवडा। सूर्य जो कुरवडा खुसखुसित। तया दोहीं संगें भाव हेचि मांडे। मग जेवा उदंडें एक चित्तें
१०७६९	खूण	।।ज्ञा.गा.०१३६.०३।।	हेचि गुरुगम्याची खूण। एक विठ्ठलुचि जाण
१०७७०	खूण	।।ज्ञा.गा.०१३८.०३।।	रखुमादेविवरावांचून। कवण पुरवील जिवीची खूण
१०७७१	खूण	।।ज्ञा.गा.०२२०.०४।।	बाप रखुमादेविवरु सगुण निर्गुण। रूप विटेवरी दाविली खूण
१०७७२	खूण	।।ज्ञा.गा.०३९३.०२।।	शिव शिव लटिकेचि शिणले। येणें लटिकेंनी बहु श्रमविलें। साच तें लटिकें लटिकें तें साच लिंगा हे खूण जाण रया
१०७७३	खूण	।।ज्ञा.गा.०४१२.०१।।	तुझिया गुणासाठी लागलों भजनपाठीं। तुझी सगुणगोठी हृदयीं वसे। मी म्हणें तें जीवन कीं निर्गुण चैतन्यघन। व्याप्य व्यापक स्थान दुजें नाहीं। विश्वाकारें जगडंबरला जो श्रुति नेति नेति म्हणोनी ठेला। हेंचि भावें विचारी भलें। परी दृष्टि सगुण हृदयींचि हे खूण परी न विसंबे तुझिया पायां रया
१०७७४	खूण	।।ज्ञा.गा.०४१५.०३।।	नेणोनी शहाणे झाले चौघेजण। अठरांसी खूण बाणली माये
१०७७५	खूण	।।ज्ञा.गा.०४३५.०५।।	जें पैल आपलें स्वस्थान। त्यासी म्हणूं नये स्वप्न। गुरुवाटा ज्याशी खूण। निकट पहावी
१०७७६	खूण	।।ज्ञा.गा.०४४६.०४।।	मुळींची मूळ खूण न संपडे सर्वथा। व्यापियलें चित्ता तेजें येणें
१०७७७	खूण	।।ज्ञा.गा.०४८०.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे शुद्ध ब्रह्मज्ञान। पावले हे खूण संतसंगें

१०७७८	खूण	।।ज्ञा.गा.०४९१.०५।।	निरंजनीं मंडप घाल्यावो। लग्नेविण जाया पाणिग्रहण ब्रह्माक्षरीं। बोलीनें तंव त्यान्हें नेत्रीं दिन्ही वो खूण
१०७७९	खूण	।।ज्ञा.गा.०५०६.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे आनंद होईल पूर्ण। अनुभवें तेचि खूण देखतसे
१०७८०	खूण	।।ज्ञा.गा.०५१९.०३।।	श्रवण नयन जाति गोतपण। जीवशीव खूण आत्मपणें
१०७८१	खूण	।।ज्ञा.गा.०५२०.०२।।	स्वरूप कामारी वागपुष्पें चारी। विरुळा मापारी जाणे खूण
१०७८२	खूण	।।ज्ञा.गा.०५४४.०३।।	अनंतरूपें अनंतवेषें देखिलें म्यां त्यासी। बाप रखुमादेविवरु खूण बाणली कैसी
१०७८३	खूण	।।ज्ञा.गा.०५९६.०५।।	गुरुकृपायोगें ज्ञानदेव खूण। भेदुनी निर्वाण लीन झाला
१०७८४	खूण	।।ज्ञा.गा.०६०८.०५।।	गुरुकृपें खूण वस्तु साक्षात्कार। भेदला ज्ञानेश्वर निवृत्तीचा
१०७८५	खूण	।।ज्ञा.गा.०६२२.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप हे खूण ओळखी । भिन्नपण टाकीं निश्चयेंसीं
१०७८६	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४४.०५।।	निवृत्ति सोपान ज्ञानदेव म्हणे। श्रीगुरु ही खूण बुझतीना
१०७८७	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४६.०२।।	सदोदीत ब्रह्म पूर्ण निराकार निर्गुण। भेदाभेद क्षीण तेथें अनुभवी हे खूण
१०७८८	खूण	।।ज्ञा.गा.०६४९.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे होईं तूं निर्गुण। कळेल तुज खूण पूर्ण तेव्हां
१०७८९	खूण	।।ज्ञा.गा.०६५५.०३।।	ते खूण दाविली माझिया नयनीं। चिद्रत्नाची खाणी उघडली
१०७९०	खूण	।।ज्ञा.गा.०६५७.०२।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण लाहे गुरुपुत्रा
१०७९१	खूण	।।ज्ञा.गा.०६६१.०१।।	अनुभव खूण मी बोलें साजणी। निरंजनीं अंजन लेईलें अंजनीं
१०७९२	खूण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०३।।	आठवितां विसरु संसार नाठवे। हे खूण स्वभावें बोलत्याचा। बोलतां बोलणें ठकचि पडलें मुळीं। स्थूळींचा स्थूळीं प्रकाश झाला गे माये
१०७९३	खूण	।।ज्ञा.गा.०६९१.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु उघडा। निजबोधीं निवाडा ऐसा झाला। निवृत्तिरायें खूण लेऊनि अंजन। दाऊनि निधान प्रकट केलें
१०७९४	खूण	।।ज्ञा.गा.०७२०.०४।।	गुरुमुखें खूण। वोळखूनि घ्यावी। देहींच पहावी। मुक्तदशा
१०७९५	खूण	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली

१०७९६	खूण	।।ज्ञा.गा.०७४२.०५।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवी तो जाणे। गुरुमुखें खूण सांगितली
१०७९७	खूण	।।ज्ञा.गा.०७५९.०८।।	निवृत्ति सोपान मुक्ताबाईची खूण। ज्ञानदेव सघन बोलिली हे
१०७९८	खूण	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं
१०७९९	खूण	।।ज्ञा.गा.०७६०.०४।।	अनुभवाची खूण गुरुगम्य जाणती। ज्ञानदेवें विनंति हेचि केली
१०८००	खूण	।।ज्ञा.गा.०७७३.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे अनुभवाची खूण। जाणे तो सुजाण अनुभविया
१०८०१	खूण	।।ज्ञा.गा.०७८६.०१।।	पश्चिम मार्गीं खूण बीजें दोन साजिरीं। अविनाश ओवरी योगीयांची
१०८०२	खूण	।।ज्ञा.गा.०७८६.०२।।	त्रिकुट श्रीहाट चंद्रसूर्य जाणा। पश्चिम मार्गीं खूण याची कीं रे
१०८०३	खूण	।।ज्ञा.गा.०७९६.०२।।	जागृति स्थूळ तूर्या महाकारण। हेचि कीर खूण तुझे ठायीं
१०८०४	खूण	।।ज्ञा.गा.०७९७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे यापरती खूण। नाहीं ऐसी आण वाहातसें
१०८०५	खूण	।।ज्ञा.गा.०८०६.०२।।	चक्षूचे अंतरीं चक्षु देखे पूर्ण। हेचि कीं रे खूण तुझे ठायीं
१०८०६	खूण	।।ज्ञा.गा.०८१४.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे कैसे हे नयन। चैतन्याची खूण आन नाहीं
१०८०७	खूण	।।ज्ञा.गा.०८२७.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे निवृत्तीची आण। या वेगळी खूण आणिक नाहीं
१०८०८	खूण	।।ज्ञा.गा.०८३३.०४।।	तव तें मसुरे प्रमाण तया नांव महाकारण। गुरुमुखें खूण जाण बापा
१०८०९	खूण	।।ज्ञा.गा.०८४०.०२।।	खूण नेटली त्रिकूट माथां। निवांत वारा झळके विद्युल्लता। तेथील प्रारंभ देखतां। लाभ झाला
१०८१०	खूण	।।ज्ञा.गा.०८५६.०२।।	संत ते कोण संत ते कोण। हे जाणवी खूण केशीराज
१०८११	खूण	।।ज्ञा.गा.०८९२.०४।।	बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु जन्मोजन्मीं वोळगिला अससी। तरी ते खूण पावसी निभ्रांत रया
१०८१२	खूण	।।ज्ञा.गा.०८९६.०३।।	बावोयाची खूण ज्ञानदेवो जाणे। तयाचें करणें तें अधिकची होणें
१०८१३	खूण	।।ज्ञा.गा.०९७३.०३।।	तेथींची खूण विरुळा जाणे। निवृत्तिप्रसादें ज्ञानदेवो म्हणे
१०८१४	खूण	।।ज्ञा.गा.०९७८.०३।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठलीं खूण। जाणते जाणती तें अनुभविये
१०८१५	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८०.०१।।	बोधलिया अंजनासीं पायाळू हा काय। निधान जवळी आहे परी शब्द नेणें। परादिकां वाचा मौन पडिलें जाण। तेथें पायाळाची खूण कोण लेखी

१०८१६	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८१.०४।।	अनुभविया प्रति बोलिजे लक्षण। ज्ञानदेवें खूण सांगितली
१०८१७	खूण	।।ज्ञा.गा.०९८८.०२।।	सर्व ब्रह्मरूप ही खूण ओळखी। भिन्नपणा टाकी अंतरींचा
१०८१८	खूण	।।ज्ञा.गा.०९९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे भावें परिपूर्ण। निवृत्तिनें खूण सांगितली
१०८१९	खूण	।।ज्ञा.गा.१०२९.०१।।	जालोनी पाईकें गोवीपण जिंकें। परी स्वामीया सेवक साचा होय। एक एकेविणें स्वामी सेवकपण। मिरविती हे खूण स्वामी जाणे
१०८२०	खूण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०३।।	त्रिगुण सुटल्या गांठी घटु विराला सघना। पंचतत्त्वें एके ठायीं आत्मा नांदे परिपूर्ण। जिव शिव हारपलें एक दिसे चैतन्य। आत्माराम विदेहिया श्रीगुरुने सांगितली खूण
१०८२१	खूण	।।ज्ञा.गा.१०५७.०४।।	गळतीलागीं अपाय मोठें विरुळा जाणें हेंचि खूण। नरदेह अवचितें जो साधकु होय नारायण। परमानंदे गळती गळे पांचहि तत्त्वें हरपोन
१०८२२	खूण	।।ज्ञा.गा.१०७२.०२।।	कवण जाणे कवण हे खूण। कवण जाणे काय त्याला भूषण
१०८२३	खूण	।।ज्ञा.गा.१०८६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे ही खूण जाणा। षण्मास सुजाणा सूटि दिली
१०८२४	खूण	।।ज्ञा.गा.११०१.०४।।	ही खूण जो जाणे योगियांचा राव। म्हणे ज्ञानदेव निवृत्तीचा
१०८२५	खूण	।।ज्ञा.गा.११०३.०१।।	महेशे शक्तीसी खूण जी दाविली। हंसे लाधवीली कमळात्यना
१०८२६	खूण	।।ज्ञा.गा.११०३.०५।।	जयाचा तो भास बिंबाकार आहे। ते खूण की लाहे गुरुपुत्रा
१०८२७	खूण	।।ज्ञा.गा.१११२.०३।।	ही खूण त्वां वळखुन घ्यावी। गुरुपुत्रा जाउनि पुसावी। तो नेउन तुज दाखवी ज्ञानदेवे सांगितली। तेणे मुक्तीही जोडली
१०८२८	खूण	।।ज्ञा.गा.११२०.०३।।	गुरुमाय हेचि तयाची खूण। विठ्ठल येकला जाण

३५२००	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७६६.०१।।	अकार उकार मकार ओंकार। प्रणव हा साकार सुरेख रे
३५२०१	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८१.०२।।	प्रभा शीत उष्ण दोहींचेंही सार। प्रणव हा सारासार आरुता रया
३५२०२	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०२।।	प्रणव सैरा बापा धांवे अवघड वाटे। रिघा नवपाटे जीव जीवना

३५२०३	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८७.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे हाची कीं रे प्रणव। यापरता अनुभव नाहीं नाहीं
३५२०४	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३५२०५	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७८९.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणव माझा पिता। अक्षर तेच माता याच भेदें
३५२०६	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९०.०१।।	पश्चिममार्ग बापा प्रणव कीं हे सांग। जेथें असे महालिंग तेजोमय
३५२०७	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९१.०२।।	प्रणव जें गुह्य ऋषि योगियांचे। सर्वांवरिष्ठा साचें वेद आज्ञा
३५२०८	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९१.०३।।	एका वेदांत सिद्धांती प्रणव तो तत्त्वता। ज्ञानदेव वक्ता सांगतसे
३५२०९	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२१०	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०२।।	त्रिकूट श्रीहाट गोल्हाट ब्रह्मरंध्र। प्रणव निरंतर ऐक्य झाला
३५२११	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३५२१२	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३५२१३	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२१४	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
३५२१५	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८०३.०४।।	ज्ञानदेव म्हणे डोळां हा प्रणव। निवृत्तीनें अनुभव मज दिधला
३५२१६	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३५२१७	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८२९.०२।।	सहज हा प्रणव सर्वातीत साजे। मीपणास तेथ ठाव नाहीं
३५२१८	प्रणव	।।ज्ञा.गा.०८३६.०२।।	प्रणव ओंकार विचार करितां। बिंदूचि तत्त्वता सर्वगत
३५२१९	प्रणवच	।।ज्ञा.गा.०७८९.०१।।	प्रणवच देह देह हा प्रणव। कल्पेचा भाव कल्पूं नये
३५२२०	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७६६.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे देह झाले देव। प्रणवची शिव अनुभवें
३५२२१	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२२२	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०३।।	ज्ञानदेव आपण प्रणव झाला आधीं। ध्याता ब्रह्मपदीं प्रणवची
३५२२३	प्रणवची	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची

३५२२४	प्रणवा	।।ज्ञा.गा.०७९५.०१।।	स्थावर जंगम प्रणव प्रसवला। आत्मा स्वयें संचला प्रणवा ठायीं
३५२२५	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.०२२३.०९।।	प्रणवाचा मरिगळा। पूजनासी आला भाळा। तुर्येसहित त्रिपुंड्र टिळा। अध ऊर्ध्व मात्रीं। अभिनव महाकारणीं। पवनपंचकाचीं खेंवणीं। कुंडलें पेरावाणी। कर्णां ढाळ देती गे माये
३५२२६	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.०८३७.०५।।	अग्निचक्र भ्रुवोमध्यें। भेदि सुषुम्नेचें अंग। रविशशी समरसें । प्रणवाचा संयोग। विज्ञानें सिद्धि पाही। ज्ञान नुरेची समूळ
३५२२७	प्रणवाचा	।।ज्ञा.गा.११०९.०७।।	अग्नी चक्र भ्रूमध्यांगें भोगी सुषुम्नेच्या अंगें रे!। प्राणपान समरशीं प्रणवाचा संयोग रे!
३५२२८	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३५२२९	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाची खोली। अक्षरींची बोली देह सार
३५२३०	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९४.०१।।	प्रणवाची शक्ति शिव प्रणवची। क्षर अक्षर सांची प्रणव तें
३५२३१	प्रणवाची	।।ज्ञा.गा.०७९५.०२।।	अवस्था भुक्ती मुक्ती प्रणवाची जन्मता। अर्धमातृके परता प्रणवची
३५२३२	प्रणवाचे	।।ज्ञा.गा.०७७९.०१।।	प्रणवाचे भेद उकलावे देहांत। चंद्राची मी मात सांगतसें
३५२३३	प्रणवाचे	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२३४	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७६१.०३।।	बिंदूचें जें मूळ प्रणवाचें फळ। योगियाचे खेळ तेच ठायीं
३५२३५	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७९१.०१।।	प्रणवाचें आकाश असे सर्वांवरी। आकाशीं भरोवरी प्रणवाची
३५२३६	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०७९२.०१।।	प्रणवाचें रूप कोणें देहें देखिलें। निवृत्तीनें दाखविले याच देहीं
३५२३७	प्रणवाचें	।।ज्ञा.गा.०८२४.०१।।	आकाशाचे अंतीं प्रणवाचें गुज। निरंजन बीज साधूं पाहती
३५२३८	प्रणवासी	।।ज्ञा.गा.०७४१.०१।।	मनें मुरउनी करीं राज रया। प्रणवासी सखया साक्ष होई
३५२३९	प्रणवासी	।।ज्ञा.गा.०७८८.०१।।	प्रणवासी रूप नाहीं कांहीं छाया। दशमे द्वारीं मूळमाया असे कीं रे
३५२४०	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०७९५.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे प्रणवाचे ठायीं। प्रणवीं प्रणव पाहीं निराळा तो
३५२४१	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८०१.०२।।	ॐकार नादीं कीं नाद ॐकारीं। दैवीं निरंतर प्रणवीं पहा
३५२४२	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे

३५२४३	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०३।।	प्रणवीं बीज अणुरेणु आंत। दशमद्वाराची मात अपूर्व बा रे
३५२४४	प्रणवीं	।।ज्ञा.गा.०८२४.०४।।	बाप रखुमादेवी प्रणव निखिल। शब्दांचे पाल्हाळ प्रणवीं रिघे
३५२४५	प्रणवो	।।ज्ञा.गा.०३९१.०५।।	चंद्रमा मन:चक्षुसूर्योदिशाश्रोत्र: अकार उकार मकार प्रणवो। मन बुद्धि चित्त अहंकार ब्रह्मा विष्णु महेश राजस तामस सात्त्विक माया ब्रह्मींचा दावी पां उपावो। तुजवेगळें काय आहे तें सांग पां तरी मज कां म्हणवितासी जिऊ रया

५२५८३	शून्य	।।ज्ञा.गा.००१९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनी राहिला अकळ । बाप रखुमादेविवरु विठ्ठलु सकळ
५२५८४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०११८.०१।।	देवावीण शून्य मुख । नाम न घेतां नाहीं सुख। अंतीं होईल रे दु:ख। नाम नसतां मुखीं
५२५८५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०२६२.०१।।	कृष्णें वेधिली विरहिणी बोले। चंद्रमा करितो उबारा गे माय। न लवा चंदनु आंगीं न घाला विंजणवारा। हरिविणे शून्य शेजारु गे माये
५२५८६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३११.०३।।	पूर्वबिंब शून्य हे शब्दचि निमाले । अनाम्याचेनी भलें होतें सुखें । त्यासी रूप नांव ठाव संकल्पें आणिला । अरूपाच्या बोला नाम ठेला
५२५८७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३४७.०३।।	श्रीगुरुवीण सर्व शून्य हेंचि मी जाणें। तेथिचिये खुणें निवृत्तिराजु
५२५८८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०३६२.०३।।	मनाची कल्पना देहाची भावना। शून्य ते वासना हरिमाजीं
५२५८९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४०२.०२।।	एक म्हणतां दुजे नाहीं रे तेथें शून्य तूं सांगसी काई। निरशून्य तें असतां सगुण तें निराळलें तेथें हे कल्पना काई रया
५२५९०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४५१.०३।।	निरशून्य शून्य साधूनि उपरम। वैकुंठीचें धाम हृदय केलें
५२५९१	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४५५.०४।।	दीपकीं दीपक मावळल्या ज्योती। घरभरी वाती शून्य झाल्या
५२५९२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५२५९३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०३।।	शून्य कासया पासाव जालें शून्य तें कवणें केलें। हें सांगिजो जी एक्या बोलें गुरुराया
५२५९४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०५९१.०५।।	सर्व वृत्ति शून्य म्हणे तोचि धन्य। ज्ञानदेव मान्य सर्वस्वेंशी

५२५९५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६१४.०२।।	काळोखामाजीं जैसें शून्य हारपे। मायोपाधी लोपे तया ज्ञानी
५२५९६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६३२.०१।।	शून्य निरसुनी दोन्ही निरखिलें। तेथुनी देखिलें निजवस्तु
५२५९७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०६५६.०४।।	बद्धमुक्त शून्य होसी निराकार। म्हणे ज्ञानेश्वर तत्त्वज्ञानी
५२५९८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४०.०२।।	शून्य ब्रह्म पूर्ण चक्षूचे अंतरीं। निर्विकार निरंजन तोचि तें गा
५२५९९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
५२६००	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०२।।	दिसे तेंही शून्य पहातेंही शून्य। देहामाजीं निरंतर भिन्न रूप
५२६०१	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४२.०३।।	शून्य निरशून्य दोन्हीं हारपली । तेथूनि पाहिली निज वस्तु
५२६०२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४३.०१।।	शून्य शोधिलें नाहीं जेणें। काय विवरण केलें तेणें। अज्ञानपणें फुगणें। गाढव जिणें पशूचें
५२६०३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७४३.०४।।	आधीं शून्य तें शुभ्रवर्ण। मध्यें श्वेत रचिलें जाण। अर्धशून्य तें ताम्रवर्ण। प्रत्यक्ष जाण दिसतसे
५२६०४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७५६.०१।।	शून्य हें चार महाशून्य दिसतसे। निजरंग वसे सर्व त्यांत
५२६०५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७७७.०३।।	अणुरेणु शून्य गगना तेजें दिसे। निरंतर वसे निरंतर
५२६०६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७८१.०१।।	महावाक्यार्थ तें शून्य कैसें बापा। सत्वर नयनीं पहा आत्मप्रभा
५२६०७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०७८२.०१।।	दशमद्वार अग्र शून्य सूक्ष्म गगनीं। जेथ असे उन्मनी अखिल रूपें
५२६०८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८०७.०२।।	अवस्था हे चारी संयोगचि एव। शून्य जे नि:शंक आत्मज्योती
५२६०९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे नयनांतील शून्य। देखे तोचि धन्य भाग्यवंत
५२६१०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५२६११	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८१६.०४।।	ज्ञानदेवीं शून्य नयनीं देखिलें। सर्वत्रीं संचलें शून्य एक
५२६१२	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८२०.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे सर्वची हें शून्य। वस्तु परिपूर्ण सर्वांठायी
५२६१३	शून्य	।।ज्ञा.गा.०८४०.०४।।	ते मूळपीठ कुळस्वामिनी। शेंदूर भरले कुंडलिनी। कनककांती शून्य कानीं। संगें झळकों लागे
५२६१४	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९२९.०७।।	तीर्थक्षेत्र व्रत दान। यागादिक साधन। अनुभव रहाणीविण। शून्य धिक् गेलें
५२६१५	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें

५२६१६	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९८५.०१।।	एक पाहतां दुजें गेलें। शेखीं पाहतां सर्व शून्य जालें
५२६१७	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९८५.०३।।	एक मूळ एक आदि। शून्य मांडिली उपाधी
५२६१८	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९०.०३।।	विरक्त तो कवण त्रिवर्गाचें शून्य। वृत्ति हे सुलीन स्वरूपीं राहे
५२६१९	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९७.०४।।	चहूं वेदांचें गव्हर धांडोळितां। वेडावलीं साही दर्शनें। शून्य स्थावर जंगम सर्वत्र व्यापून असणें। जळीं स्थळीं काष्ठीं पाषाणीं सरिसें। या दृष्टी पाहाणें। ऐसियातें सेवितां अविद्या लोपे। मा विश्वास मानिला मनें
५२६२०	शून्य	।।ज्ञा.गा.०९९९.०६।।	मी माझें दुजेपणा तेथें वायां घेसी लाहो। निरसी ममता बापा करीं हरिनामें टाहो। शून्य हें भेदी कां रे जन्ममरण निर्वाहो
५२६२१	शून्य	।।ज्ञा.गा.१०२८.०१।।	शून्य नाहीं निरशून्य नाहीं। तेथें पाळणा पाही लावियेला
५२६२२	शून्य	।।ज्ञा.गा.१११९.०४।।	शून्य स्थावर जंगम व्यापुनि राहिला अचळ। बाप रखुमादेविवरु विठ्ठल सकळ
५२६२३	शून्यचि	।।ज्ञा.गा.०४७८.०२।।	जेथें शून्यचि मावळलें तेथें काय उरलें। हेंचि सांगे एके बोले मजपाशीं
५२६२४	शून्यत्वासी	।।ज्ञा.गा.०७३६.०१।।	आकाश जें दिसे दृष्टीचिया पोटीं। शून्यत्वासी घोटीं चैतन्यांत
५२६२५	शून्यवर्ण	।।ज्ञा.गा.०७३९.०४।।	चहूं शून्यवर्ण देह चार पहा। कृष्ण नीळ शोभा विकासली
५२६२६	शून्यशेजे	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५२६२७	शून्यांआरुतें	।।ज्ञा.गा.०७४२.०१।।	चहूं शून्यांआरुतें महाशून्यापरुतें। सर्वांसी पहातें तेंचि तें गा
५२६२८	शून्यांचा	।।ज्ञा.गा.०७३५.०१।।	चहूं शून्यांचा भेद कैसा पाहावा देहीं। ब्रह्मरंध्रीं नि:संदेहीं निजवस्तू
५२६२९	शून्यांचा	।।ज्ञा.गा.०८०१.०३।।	मकार अर्धमात्रा शून्यांचा निश्चय। आत्मा एक असे स्वयें रया
५२६३०	शून्यांत	।।ज्ञा.गा.०८२८.०१।।	मीच माझा डोळा मीच शून्यांत निळा। माझा मी वेगळा तयामध्यें
५२६३१	शून्यांतील	।।ज्ञा.गा.०७८२.०३।।	ज्ञानदेव म्हणे शून्यांतील रूप। अनंत ब्रह्मांडें जेथ आहाती
५२६३२	शून्यांतील	।।ज्ञा.गा.०८०४.०२।।	दैवी असुरी पूर्व पश्चिम मार्ग कीं रे। शून्यांतील सारें चराचर हें
५२६३३	शून्यांवरती	।।ज्ञा.गा.०६५७.०१।।	तिहीं शून्यांवरती नांदताहे देहीं। तोचि ब्रह्मांड गेहीं भरूनि ठेला

५२६३४	शून्यांवरी	।।ज्ञा.गा.११०३.०४।।	तिहीं शून्यांवरी नांदता हे दिहीं। तेंचि ब्रह्मांड गे भरुनी असे
५२६३५	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.०२८७.०१।।	प्रभा कळिकादीप शून्याकार हें स्वरूप। मुनिजनमानसीचें सुख येकलेपणें। बिंब अर्धबिंब अर्धमातृका तुर्या नातळे ज्यासी भानु तो दिठी केवीं धरावा। गुणातीत निर्गुणीं जे सहजीं सहजचि सगुणीं विखुरे रया
५२६३६	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.०४७८.०४।।	आपण शून्याकार कीं आपण निराकार। आकार निराकार मूर्तिमंत दाऊं। आकार निराकार ये दोन्ही नाहीं। तेंचि तूं पाहीं आपणपें
५२६३७	शून्याकार	।।ज्ञा.गा.११०२.०३।।	तळीं वरी झाला पसरे शून्याकार। सर्पाचें पिल्लार नाचूं लागे
५२६३८	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०७३३.०१।।	डोळांची पाहा डोळां शून्याचा शेवट। नीळबिंदु नीट लखलखित
५२६३९	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०७३४.०१।।	शून्याचा शेवट डोळां पाहा निराळा। नीळबिंदु सांवळा प्रकाशला
५२६४०	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०८००.०१।।	सत्रावीचे गांवीं शून्याचा विस्तार। प्रणव निराकार सदैव असे
५२६४१	शून्याचा	।।ज्ञा.गा.०८२२.०१।।	शून्याचा उद्भव सांगतों या बोला। औटपिठीं वहिला सूक्ष्म मार्ग
५२६४२	शून्याचार	।।ज्ञा.गा.०७४३.०२।।	वर्णाकृति शून्याचार। हा नाहीं ज्या विचार। न घडे न घडे साक्षात्कार। जाण सर्वथा तया नरा
५२६४३	शून्याची	।।ज्ञा.गा.०७४३.०३।।	आधी शून्याची शोधणी केली। मग सद्वस्तु प्राप्ति झाली। अमृत वेळाची बोली। बोलतां नये
५२६४४	शून्याची	।।ज्ञा.गा.०८३३.०१।।	नवाचिया माझारीं आऊट पीठाशेजारीं। शून्याची वोवरी सुनिळ प्रभा
५२६४५	शून्याचे	।।ज्ञा.गा.०८०८.०१।।	शून्याचे भुवनीं स्वरूप अविनाश। प्रणवीं पुरुष दिसतसे
५२६४६	शून्याचें	।।ज्ञा.गा.०७४३.०६।।	ऐसें शून्याचें नाहीं ज्ञान। तंववरी अवघेंच अज्ञान। जनीं अवघा जनार्दन। अज्ञान सज्ञान काय बोलूं
५२६४७	शून्याचें	।।ज्ञा.गा.०७५७.०१।।	शून्याचें जें बीज योगीयांचें गुज। स्वानंदाचें निजब्रह्म रया
५२६४८	शून्यातीत	।।ज्ञा.गा.०२४०.०३।।	म्हणोनी यमुना। कालिंदीजळ सांवळें। योगिया शून्यातीत। तटीं मिळे। सुखिया सुखाचेनि। कल्लोळें देखतसे दिठी सांवळा भरु खुंतलासे मज। नाठवे द्वैत काज रया
५२६४९	शून्यातीत	।।ज्ञा.गा.०७८४.०१।।	नवा आंत ओवरी औटपीठा जवळी। शून्यातीत काळीं सुकुमार
५२६५०	शून्यामाजीं	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे

५२६५१	शून्याशीं	।।ज्ञा.गा.०५८२.०६।।	घालुनियां कडें शून्याशीं बांधितां। त्याचिया गणिता न करवे
५२६५२	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०३४२.०३।।	साकार निराकार शून्याशून्य दिठा। रूपीं रूपवाटा हरि माझा
५२६५३	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०४१२.०५।।	या मनाची भ्रांती फेडावया तो तुझा सगुणभाव मज गोड लागे। पाहातें पाहाणियामाजीं स्वयेंची विस्तारलासी कीं देखणेंची तेणें होउनी अंगें। त्रिपुटीसहित शून्याशून्य निमालें ॐकार मार्गही हे न चले। रखुमादेविवरु विठ्ठलें उदारें। सुख भोगिजे येणें अंगें रया
५२६५४	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०४७८.०१।।	आकारीं नाहीं तें निराकारीं पाहीं। निराकारीं राहीं शून्याशून्य
५२६५५	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०२।।	आधीं आप पाहीं शून्याशून्य देहीं । मग उमजोनी ठायीं घेईजे सुखें
५२६५६	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०३।।	शून्य तें काई शून्याशून्य पुशिलें। हृदयस्था जालें कोण्या गुणें
५२६५७	शून्याशून्य	।।ज्ञा.गा.०९५०.०४।।	बाप रखुमादेविवर विठ्ठल अवघा। शून्याशून्य वेग ज्ञानघन
५२६५८	शून्याशून्याधार	।।ज्ञा.गा.०९५०.०१।।	शून्याशून्याधार शून्यशेजे हरि। शून्यामाजीं घरीं बिंबलासे
५२६५९	शून्याहि	।।ज्ञा.गा.०५३४.०३।।	शून्याहि परता आदि अंतु नाहीं। तो असोनियां देहीं धांवो सरे
५२६६०	शून्याहूनि	।।ज्ञा.गा.१०७१.०६।।	बाप रखुमादेविवरु शून्याहूनि वेगळें। त्या बाळका सामाविलें आपुल्या व्योमीं
५२६६१	शून्यीं	।।ज्ञा.गा.०३०७.०२।।	काय सांगूं माय निर्गुण अंबुला । शून्यीं मिळाला नाहीं ठाईं
५२६६२	शून्यें	।।ज्ञा.गा.०७२६.०४।।	मग पुढें दुजा दारवंटा। तो शून्यें परी घेवोनि बैसे धूपा। लावुनी अनुभवाच्या रोपा। देखूं लागे

५७४७५	सोहं	।।ज्ञा.गा.००१५.०१।।	आदिनाथें बीज सांगितलें कानीं । सोहं हे शिराणी कैवल्याची
५७४७६	सोहं	।।ज्ञा.गा.००१५.०४।।	सोहं या मंत्राचा वेदाचा गव्हर । म्हणे ज्ञानेश्वर राजयोगी
५७४७७	सोहं	।।ज्ञा.गा.००२६.०३।।	तेथें रात्रीं दिवस नेणिजे। सोहं प्रकाश सहजे। नाचविसी पंचभूतें वोजें। कवतुक तुझें तूं पाहसी
५७४७८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०१८८.०३।।	ज्ञानदेवा मोहो नि:शेष निर्वाहो। रूपीं रूप सोहं हो एका तेजें
५७४७९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०१.०३।।	तें घरटींकडी सोकरी बागडी। सोहं कथा उघडी पंढरीये
५७४८०	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये

५७४८१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०२०२.०१।।	तत्त्वें तत्त्व धरी कोहंभाव होकरी। सोहं सोहं करी कोण सये
५७४८२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३८०.०२।।	आधीं शोधीं आप मग पाहीं दीप। कोहं सोहं रूप दवडी दुरी
५७४८३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३८६.०१।।	अष्टदळ पाहे पद्म नेत्र दाहे। सोहं मंत्र कोहं ठाकी दुरी
५७४८४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०३९२.०७।।	दर्पणीं पाहतां येकचि दिसे तेथें अनुसारिखें कांहीं न दिसे। रविबिंब उगवलिया किरणीं प्रकाश आस्तु जालियावरी कांहीं न दिसे। तैसें गुरुशिष्य संवादु सोहं बोध ऐक्य जालें अभ्यासें। याहूनि जाणसी तें करि वेळोवेळां आतां सांगों मी तें कैसें रया
५७४८५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४२९.०१।।	नऊ कान वाचे नवही द्वारें पाही। सोहं तेचि घेई एकविध
५७४८६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४३८.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७४८७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०३।।	सोहं तत्त्व साधलें प्रमाण सर्वत्रीं। उभयतां गात्रीं प्रेमतनू
५७४८८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४५०.०५।।	विष्णुनाम मंत्र सोहं तेज दिवटा। उजळून चोहटा शुद्ध केला
५७४८९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९१.०९।।	सोहं वो घरदारी नांदतां मी वो लाधन्यो येक पुत नाराज तोंही योगिया चालवाव्या इसने मिवो जाया वांझ
५७४९०	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९२.०४।।	ज्ञानदेवा पाहा ओहं सोहं भावा। हरिरूपीं दुहावा सर्वकाळ
५७४९१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०४९९.०१।।	ठसावली देहीं परब्रह्ममूर्ति। सोहं शब्दीं गती प्राप्त जाली वो माय
५७४९२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०१।।	एकी म्हणे ग्रह दुजी म्हणे मोह। एकीनें सोहं सांगितलें
५७४९३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०२।।	कोहं वाचे वारी सोहं मतें सारी। वैकुंठीची दरी उघडली
५७४९४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०५२६.०४।।	ज्ञानदेवीं ओहं सोहं गिळिलें पैं कोहं। नाहीं आम्हां मोह कल्पनेचा
५७४९५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७०८.०१।।	अहं सोहं दोन्ही शोधितां मारग। लाधला निजांग आत्मरूपीं
५७४९६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७२१.०१।।	अहंता सांडोनी सोहं रश्मी घेई। ब्रह्म स्वयें होयी गुरुपुत्रा
५७४९७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७२३.०३।।	आमुचें आम्ही ज्ञान आमुचें आम्ही ध्यान। सोहं रश्मी खूण हातां आली
५७४९८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७४६.०४।।	ज्ञानदेव नयन धरितां समभावें। सोहं स्वरूप भावें लाधलेंसे

५७४९९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०७६३.०३।।	पक्व फळ अहं सोहं गोडी त्याची। सेवितां जीवाची आस पुरे
५७५००	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८०६.०३।।	मी ब्रह्म सोहं ज्ञानपद ते साजिरें। ते ठायीं निर्धारिं तुझा तूंची
५७५०१	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८१०.०१।।	आत्मा पूर्णपणीं लक्ष सोहं स्मरणीं। लक्षासी उन्मनी आणा बा रे
५७५०२	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
५७५०३	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०२।।	अहं सोहं मग ॐकाराचे देठीं। अहंतेचे शेवटीं सोहं वस्तू
५७५०४	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८२७.०३।।	सोहं वस्तू निळी अहं गेलीया। आनंद झालीया महाकारणीं
५७५०५	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
५७५०६	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८७८.०१।।	परद्विपींहूनि सूक्ष्म मार्गें आलासी पवनवेगें। बिंदूनियां नवमासवरी। पेणें केलें मातापुरीं। सोहं सोहं परी परतेचिना
५७५०७	सोहं	।।ज्ञा.गा.०८९९.०४।।	ज्ञानदेव सोहं मंत्र तंत्र ध्यान। मनाचें उन्मन हरिपायीं
५७५०८	सोहं	।।ज्ञा.गा.०९५१.०१।।	शांति दिसे कोहं पर दिसे सोहं। क्षमा हे कोहं कारुण्य सदा
५७५०९	सोहं	।।ज्ञा.गा.०९८३.०१।।	प्रकाशें देखिलें त्याहुनी वेगळें। नाहीं तें धरिलें सोहं मार्गें
५७५१०	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०००.०६।।	कोहं हें उपजतां टाकिलें तुवां सोहं। गर्भीं होतासी सावध आतां म्हणतासी हूं हूं। अहंकार जपों नको मन मुंडी संमोह। एकट मन करीं रामनामीं धरीं भाव
५७५११	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००१.०१।।	उपदेश ब्रह्मज्ञान पुत्रा ऐक रे बीज। सांडीं सांडीं मायामोहो मुक्त विचरे रे सहज। आशा मनसा गुंफो नको सोहं धरी का रे नीज। अखंड गुरुचरणीं मौन्य धरी का रे काज
५७५१२	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००१.२२।।	म्हणे माते परियेसी कैसें उपदेशिलें ज्ञान। गुरु हा कोण करूं अवघें दिसे विज्ञान। मज याचें स्मरण झालें सोहं होतें मज ध्यान। कोहं हें विसरलों जालें संसार मौन्य
५७५१३	सोहं	।।ज्ञा.गा.१००२.०२।।	पर्ये दे मदालसा सोहं जो जो रे बाळा। निजध्यानीं नीज पां रे लक्ष लागो दे डोळां। निज तें तूं विसरलासी होसी वरपडा काळा

५७५१४	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०२०.०३।।	ताळकछंदें वेगु आल्हादें टिपरीनादें वाजती वो। सांडुनी ओहं धरिलें सोहं तयासी टिपरें साधली वो
५७५१५	सोहं	।।ज्ञा.गा.१०९६.०४।।	ज्ञानदेवीं सोहं मंत्राचें आवर्तन। मदमत्सरभान विरालें देहीं
५७५१६	सोहंकरा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
५७५१७	सोहंकरा	।।ज्ञा.गा.०९५३.०३।।	सोहंकरा सोहंकरा हरि पोकारा। वायांच मायेचा वारा भरूं नका
५७५१८	सोहंकारी	।।ज्ञा.गा.०७५०.०१।।	सोहंकारी माया लक्षा आणि देहीं। निरंजनीं पाहीं मायाकार
५७५१९	सोहंतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
५७५२०	सोहंतत्त्व	।।ज्ञा.गा.०७२२.०२।।	आलों सोहंतत्त्व जालों सोहंतत्त्व। कवळी परतत्त्व मंत्रमाया
५७५२१	सोहंभाव	।।ज्ञा.गा.००२७.०५।।	तंव तें निजानंद भरितें। नेणती आणिकांतें। विसरली आपणातें। हास्यवदनें। म्हणती नेति नेति गर्जना। कीं माणिका खेवणा। घोट्या अनुमाना । बाळसूर्यो। पोटरिया निवाळा। कीं उभलिया सरळा। जानुद्वय सोज्वळा। उच्च स्तंभ। उंच युगळ कटीं। माज सामावे मुष्टीं। सोहंभाव समदृष्टि। दोहीं भागीं गे माये
५७५२२	सोहंभावी	।।ज्ञा.गा.०१३७.०१।।	गाते श्रोते आणि पाहाते। चतुर विनोदी दुश्चिते। सोहंभावी पूर्ण ज्ञाते। या सकळांतें विनवणी
५७५२३	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०४८४.०१।।	आदि मध्य प्रांत टाकोनी वासना। करूं हरिध्याना सोहंभावें
५७५२४	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०९३७.०२।।	साधन विधान पूजा अनुष्ठान। नित्यता कीर्तन सोहंभावें
५७५२५	सोहंभावें	।।ज्ञा.गा.०९३९.०२।।	सोहंभावें सोकरी कोहंभावें हो करी। पाहे दुरीच्या दुरी एकतत्त्वीं
५७५२६	सोहंसिद्धमंत्रें	।।ज्ञा.गा.०४५६.०४।।	सोहंसिद्धमंत्रें प्रोक्षिला संसार। मरणाची येरझार खुंटियेली
५७५२७	सोहंसिद्धी	।।ज्ञा.गा.१००४.२६।।	संतोषोनी कृपादृष्टी ज्ञान पैं लाधविला। आत्मतत्त्व बोधु तुज प्रकाशु रे जाला। समरसीं सोहंसिद्धी प्रबोधु निमाला। निवृत्तिप्रसादें रे ज्ञानदेवो बोलिला

५७५२८	सोहंसुखशयन	।।ज्ञा.गा.००२७.०१।।	एकांतीं बाळा। कीं सोहंसुखशयन वेळा। पाहे चरणकमळा। सुंदराचें। तेथें अरुण उदेला। कीं सुमनीं प्रगटला। कमळणी जाला। अंतरीं विकासु। तें चरणकमळ केवळ। भक्ता आळिउळ। सेविती सकळ। योगिजन। तेणें तृप्त जालें। कीं हृदयीं वोसंडलें। म्हणोनि वाहावलें। ज्ञानडोहीं। तेचि ते परमानंद गे माय
५७५२९	सोहमस्मीचें	।।ज्ञा.गा.०७६०.०२।।	सोहमस्मीचें छंदें परिपूर्ण। विज्ञान हें खूण जेथें नाहीं

पाहे पां ध्वजेचें चिरगूट। राया जतन करितां कष्ट।।१।।
तैसा मी एक पतीत। परी तुझा मुद्रांकित।।२।।
मसीपत्र तें केवढें। रावो चालवी आपुल्या पाडें।।३।।
बाप रखुमादेविवरदा। सांभाळावें आपुल्या ब्रिदा।।४।।
***

बोलिलीं लेकुरें। वेडीं वांकुडीं उत्तरें।।१।।
करा क्षमा अपराध। महाराज तुम्ही सिद्ध।।२।।
नाहीं विचारिला। अधिकार म्यां आपुला।।३।।
तुका म्हणे ज्ञानेश्वरा। राखा पायांपें किंकरा।।४।।
***